

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 26 23 maart 2006

Hoort hij veel op de wandelgangen, of zijn die verstomd sinds hij op het pluche zit? Wat was het moeilijkste, de afgelopen jaren? De komende acht nummers vertellen tien UM-leiders over hun stijl van leidinggeven. Vandaag Gerjo Kok en Harald Merkelbach, de oude en nieuwe decaan van de faculteit psychologie. Zie deze pagina en pagina 8 en 9
Illustratie: Simone Golob

3 Afrikaans eten in de mensa: allemaal voor een goed doel

5 Vrouwelijke geneeskundestudenten: hoe moet het straks met de combinatie werk-kinderen?

7 Bevolkingskrimp-onderzoeker Derks zorgde vorige week voor mediahype

15 Hans Philipsen ging naar de Tefaf met een te kleine beurs

Kink in kabel van nieuwe UM-website

In januari had de nieuwe website van de Universiteit Maastricht online moeten zijn, maar de technische obstakels bleken onoverkomelijk. De UM heeft de hulp ingeroepen van de Open Universiteit en van de landelijke stichting SURF die over een paar weken advies uitbrengt.

Dat er een nieuwe UM-website moest komen, stond buiten kijf. De eigen medewerkers maar ook scholieren meenden desgevraagd dat het hen een hoop moeite kostte om op de "saai" website snel de gewenste informatie te vinden. Sinds 2004 is de projectgroep Innovatie Website UM, met vertegenwoordigers uit alle geledingen van de universiteit, bezig om een compleet nieuwe webomgeving te bouwen. Een grondige en ingewikkelde operatie, zegt projectleider Ilona Pelzer. De vernieuwingen betreffen niet alleen de vormgeving, die medio 2004 een opknappbeurt kreeg, maar meer nog de inhoud, die nauwer moet aansluiten bij de vragen van doelgroepen zoals scholieren, alumni of de pers. Andere rigoureuze aanpassingen zijn van technische en organisatorische aard. Wat wordt er voortaan centraal geregeld en wat decentraal? Wie heeft welke rollen en taken, en wie is waarvoor verantwoordelijk?

Wat de techniek aangaat, zegt Pelzer, wil de universiteit één geïntegreerd websysteem voor alle UM-pagina's, en niet de wildgroei

zoals die nu heerst, met meer dan honderd sites van onderzoekscholen of van capgroepen die er een eigen systeem op na houden. Bovendien kent de nieuwe inrichting portalen, afzonderlijke toegangspoorten voor elke doelgroep.

Die portalen blijken nu niet te functioneren wegens systeemtechnische problemen. Het oponthoud, wordt van diverse kanten verzekerd, heeft niets te maken met eventuele inhoudelijke controverses binnen de projectgroep. "Vergelijk het met een boekenkast van Lundia", zegt UM-woordvoerder Jeanine Hermans. "De kast die we nu in elkaar hebben gezet, voldoet niet aan de eisen die we stellen. De planken zijn te dun en hangen door. In zo'n kast willen we onze boeken niet presenteren."

De universiteit heeft Stichting SURF, een samenwerkingsorganisatie van het hoger onderwijs op het gebied van ICT, gevraagd om het probleem te onderzoeken. Half april zal de stichting hierover rapporteren. Ook de Open Universiteit, die ervaring heeft met dit soort problemen, zal helpen.

Nick Bos, hoofd van bureau strategie en internationalisering, meldt in een e-mail aan de projectleden dat "er geen sprake is van het stilleggen van het project in de volle breedte. Dit staat de voortgang op andere onderdelen van het vernieuwingstraject van de website niet in de weg."

■ Maurice Timmermans

Acht weken lang in *Observant*

De stijl van de UM-leider

Heeft een decaan voldoende macht? Is charisma belangrijk? En welke bestuursstijl krijgt de voorkeur: die van Job Cohen of die van Gerd Leers? Zeven decanen, de collegevoorzitter en twee kersverse oud-decanen vertellen de komende acht weken in *Observant* over hun persoonlijke stijl van leidinggeven.

Over één ding lijken de heren het eens: een zaak doordrukken terwijl de faculteit er niet achter staat is zinloos en zelfs dom. Maar, zo vindt psycholoog Gerjo Kok (sinds 1 januari 2006 decaan af), "het is hier geen democratie". Niet iedereen heeft evenveel te zeggen in een faculteit, als puntje bij paaltje komt is de decaan de baas. Louis Boon, decaan van de nieuwe faculteit der algemene wetenschappen, zit duidelijk anders in elkaar. Hij huivert als tijdens het interview de term 'leider' valt en vraagt zich hardop af of er überhaupt iets te leiden valt aan een universiteit.

De rechtendecaan Aalt Willem Heringa vindt

dat zijn stijl meer lijkt op die van Gerd Leers dan op die van Job Cohen. "Job verleidt meer, is verhullender, Leers gaat recht op zijn doel af, bruuskeert eerder. Dat doe ik ook, ik zou niet anders kunnen, dat zit in mijn karakter. Voor rechten is dat nu ook beter. Zou ik meer volgend zijn, dan zou er niets gebeuren. Al ontnemt dat doelgerichte, samen met mijn ongeduld, me wel eens het zicht op de individuele noden."

Zijn net aangetreden collega bij economie, Jos Lemmink, voelt zich juist meer thuis bij Cohens stijl. De oud-rector van de Universiteit Maastricht en huidig burgemeester van Amsterdam is meer in staat om de "organisatie te mobiliseren" en heeft bovendien een "geweldige uitstraling", vindt Lemmink.

Vandaag bijten Gerjo Kok en Harald Merkelbach (sinds 1 januari 2006 decaan) van de faculteit psychologie het spits af. Zie pagina 8-9.

■ RJ

UM coördinator groot Europees onderzoek

Vijf jaar lang gaat de Universiteit Maastricht samen met 25 instituten uit zestien Europese landen onderzoek doen naar kankerverwekkende stoffen die kinderen vanaf de baarmoeder via voeding binnen krijgen. Prof. Jos Kleinjans, voorzitter van de capgroep GezondheidsRisiko-Analyse en Toxicologie (GRAT), gaat de grote cohortstudie - de gegevens van 300 duizend moeders en hun kinderen worden gebruikt - coördineren. De Europese Unie trekt voor New-Generis (Newborns and Genotoxic Exposure

Risks) 13,6 miljoen euro uit.

Het aantal jonge kankerpatiëntjes stijgt de laatste decennia in Europa. De onderzoekers vermoeden dat kankerverwekkende stoffen in het voedsel van de kinderen de ziektes veroorzaken. Ook gaan zij bekijken in hoeverre schadelijke stoffen waaraan de vader is blootgesteld - chemicaliën kunnen de vorming van spermacellen beïnvloeden - nadelige gevolgen voor zijn zoon of dochter hebben.

■ RJ

Altied deneve

In het ootje genomen

De studenten van het Universitair Milieu Platform Maastricht voelden zich vorige week dinsdag flink in het ootje genomen. Om acht uur 's ochtends togen ze naar het hoofdbureau van de politie in Maastricht om aangifte te doen van illegale bomenkap door cementfabriek ENCI op de Sint Pietersberg. Die was een dag eerder begonnen met het kappen van anderhalve hectare bos aan de rand van de mergelgroeve: noodzakelijk voor de continuïteit aldus het bedrijf. De studenten hoopten via de aangifte de fabriek een halt toe te roepen omdat die nog geen vergunning had gekregen van de gemeente (meer dan tweeduizend mensen hadden bezwaar aangetekend tegen de aanvraag). Wat bleek: niet alleen had ENCI op maandag keihard doorgezaagd om in één dag de boskap te voltooien, tevens had de fabriek een maand geleden een tweede procedure gestart om zonder vergunning toch legaal de bomen te kunnen verwijderen. ENCI staat sinds de oprichting in de jaren vijftig geregistreerd als bosbouwbedrijf: zulke bedrijven hebben helemaal geen vergunning nodig, maar hoeven slechts een melding te doen bij het ministerie van Landbouw. Bezwaar aantekenen door derden is niet mogelijk. Omdat ENCI meer protesten vreesde, probeerde de cementfabriek het daarom via deze weg. Met succes. "Helaas is de kap legaal, maar deze actie blijft heel erg onbehoorlijk", reageert Daniël Meijers, student cultuurwetenschappen en voorzitter van het platform, verbolgen.

Twee pagina's

Voor bachelorstudenten die nog een master moeten kiezen heeft *Nobiles* vorige week een nieuwe mastergids uitgebracht. Meer dan tweehonderd pagina's aan overzichten, interviews met masterstudenten en presentaties van universiteiten en hogescholen. Zo pikt de Vrije Universiteit Amsterdam 23 bladzijden in om zichzelf te verkopen en neemt de Universiteit van Tilburg tien pagina's in beslag. De Universiteit Maastricht moet het met slechts twee doen. "Het is geen kwestie van 'moeten', maar van kopen", verduidelijkt Roger Zenden van communicatie. "We hebben er bewust voor gekozen om niet meer bladzijden te vullen, omdat studiekeziers veel meer gebruik maken van internet dan van papieren uitgaven. Zo wordt de website universitairemesters.nl heel goed bezocht. Je ziet het ook bij de aanmeldingen voor onze open dag van aanstaande zaterdag. Een gigantisch aantal zegt de opleiding via internet te hebben

ontdekt. Ondanks het geld dat we in andere promotiemiddelen stoppen, levert internet het meeste op."

Very Important Bloggers

Een aantal maanden geleden waren de Rijksuniversiteit Groningen en de Hanzehogeschool op zoek naar studenten die een jaar lang een weblog wilden bijhouden. Een promotiestunt om aankomende studenten naar het noorden van het land te lokken. Inmiddels zijn acht Very Important Bloggers (VIB's) geselecteerd die iedere week in hun digitale dagboek verslag uitbrengen van hun studentenleven. Zo raakt rechtenstudent Erik niet uitgepraat over zijn vakantie in Egypte en walgt de vader van geschiedenisstudent Jacob zo erg van de nieuwe studentenkamer van zijn zoon dat hij acuut een eigen huisje voor hem koopt. "Zijn reactie vond ik wel tamelijk overdreven, maar toch bedankt", schrijft Jacob. De site lijkt vooralsnog geen *Idols*-achtige taferelen te ontketenen: bezoekers die een berichtje achterlaten zijn voornamelijk vrienden, studiegenoten of familieleden van de bloggers.

Coniferen in brand

Brand en studentenhuizen, een gevaarlijke combinatie. Drie weken geleden was het raak in een studentenhuus aan de Witmakersstraat in Maastricht. Oorzaak toen: dakdekkers staken per ongeluk het isolatiemateriaal in brand waardoor drie zolderkamers deels werden verwoest. Afgelopen zaterdagavond vatten maar liefst acht coniferen vlam in de voortuin van een studentenhuus aan de Bilserbaan. Dankzij de goede neus van de overbuurman sloeg het vuur niet over op het woonhuis. Hij rook benzine- en brandlucht, zag de vuurzee, waarschuwde de bewoners en de brandweer. Eind goed al goed, alhoewel de brandstichter nog niet is gevonden en enkele fietsen van de studenten zijn verkoold. Overigens meldde de regionale omroep L1 dat buurtbewoners er aan te pas moesten komen om zes studenten in het studentenhuus wakker te maken en dat dit uiteindelijk pas lukte nadat de brandweer de brand al had geblust. Eerste gedachte: "Ze waren zeker in coma. Te veel biertjes gedronken." Onzin, weet de buurvrouw. "In het woonhuis waren op dat moment alleen een Spanjaard en zijn familie, waaronder een klein kind, aanwezig en zij waren vrij snel buiten."

■ Bijdragen van Wendy Degens, Irene Smeets
■ Illustratie Simone Golob

Colofon

Redactieadres

Looiersgracht 12-14 (begane grond)

Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 -38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Melissa Llanes, Marloes Rikhof, Cor

Spreeuwenberg

Redactieraad

Paul van den Berg, Judith van Dijken, Herco

Fontein, Ellen Krijnen, Woody van Olffen

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Wendy Degens T 38 83 125

Irene Smeets T 38 83 471

Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Lotte van Bijsterveld, Jorien

Knevel, Hans Philipsen, Marlies van de Wiel

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertaling

B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden

en andere belangstellenden kunnen zich

abonneren voor € 26,00 per jaar. Losse

nummers € 0,75

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van

de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk

worden overgenomen

Gelukkig

'Moeder, ik ben niet zo gelukkig', zo heet een, inmiddels vergeten, boekje van tekenaar Peter van Straaten. Toen het uitkwam drukte het precies het levensgevoel uit waar mijn generatie, of in elk geval ik, begin jaren zeventig, aan leed. Het stond er niet best voor met de wereld. Die ging naar de

verdoemenis, zoveel was zeker. Andries van Agt, waarover diezelfde Peter van Straaten in een ander boekje opschreef dat die man "niet dacht maar zjeloofde", voerde de reactionaire krachten aan die het liefste weer brandstapels zouden gaan oprichten en de Inquisitie herinvoeren. En als de milieuvuiling of de uitputting van de eindige voorraden grondstoffen ons voortbestaan niet onmogelijk zouden maken, zou het uit de hand lopen van de wapenwedloop tussen de Sovjets en de VS dat wel doen. Hoe dan ook, het zou op niet al te lange termijn zeker fout gaan en er was geen land ter wereld meer waar je kon gaan schuilen om aan dat onvermijdelijke Armageddon te ontko-

men. "Vluchten kan niet meer", dichtte Annie M.G. Schmidt daarover. Die landen heetten in dat liedje 'oorlogslanden', 'ontwikkelingslanden' en 'veiligheidsraadsvergaderingslanden'. 'Van geluk gesproken', hoonde Marijke Höweler in de titel van een bestseller van destijds. Kortom, de toestand van de wereld was hopeloos, terwijl het de dragers van die overtuiging zelf, mijn generatie dus, objectief beschouwd buitengewoon goed ging. Maar het zou volledig verkeerd geweest zijn als Peter van Straaten onze moeders had laten weten dat we al protesterend heel gelukkig waren - wat overigens wel zo was. Geluk, dat was iets voor het klootjesvolk dat op een bankstel zat en naar een quiz op de net geïntroduceerde kleurentelevisie keek, terwijl er een Opel Kadett voor de deur stond. Stel je voor zeg, nee, zò gelukkig waren we destijds niet. Intussen zijn we zo'n dertig jaar verder en lees ik in de krant dat de Nederlanders hun geluksgevoel gemiddeld waarden met een zeven en een half op een schaal van tien. Geen spat hoger dan vijftig of dertig jaar terug. De in die tijd spectaculair gegroeide welvaart heeft onze gemiddelde gemoedstoestand niet verbeterd, en mensen die er over nagedacht hadden plaatsten op een con-

gres vraagtekens bij de zin van het najagen van een carrière en van nog meer economische groei. En dan luister ik naar mijn studenten die praten over de gevaren van de mondialisering, verneem dat in Parijs studenten samen met arbeiders vechten tegen de oproerpolitie, en het oude gevoel is weer helemaal terug. Dat kleurentelevisiegeluk is inderdaad voor de dommen op de bank. En even vraag ik me af of ik niet ook naar Parijs moet. Maar dan besef ik dat er hier en niet in Parijs op mij gerekend wordt. Welk cijfer ik gegeven zou hebben als die onderzoekers mij gevraagd hadden hoe gelukkig ik me nu voel? Ik had ze de deur gewezen en was weer aan het werk gegaan. Over geluk kun je beter niet te veel nadenken en je moet het al helemaal niet najagen. Ga op in wat je denkt dat je doen moet en probeer het zo goed mogelijk te doen. 'Selblose Hingabe', inderdaad, meer heeft geluk niet om de hakken.

■ Nico Baakman, universitair docent bij European Studies

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Postema heeft de eerste gesprekken als informateur achter de rug

"Het college van bestuur heeft geen politieke voorkeuren"

Afgelopen dinsdagmiddag heeft vice-voorzitter van het college van bestuur André Postema als informateur de eerste gesprekken gevoerd met de vertegenwoordigers van de Maastrichtse politieke partijen. Die vonden plaats op de Minderbroedersberg. "Puur en alleen omdat de universiteit neutraal terrein is."

André Postema, die drie jaar lang optrad als fractievoorzitter van de PvdA in de Maastrichtse gemeenteraad, noemt het een eer dat partijgenoot en PvdA-lijsttrekker Jacques Costongs hem verzocht om als informateur de mogelijkheden te verkennen voor een nieuw stadsbestuur voor de komende vier jaar. Afgezien van de concrete wensen van de partijen zal Postema in de gesprekken letten op de financiële onderbouwing van het beleid. Dit met het oog op het gat in de meerjarenbegroting van de stad, waardoor er elk jaar vijf miljoen moet worden bezuinigd. "Dat wordt een belangrijk punt in de komende jaren." De politieke verhoudingen tussen de coalitiepartijen zijn ook in Maastricht flink opgeschud. De PvdA kwam met dertien zetels als grote winnaar uit de bus, terwijl het CDA vier van de elf zetels inleverde en de VVD een van de vijf. GroenLinks behield vijf zetels. Deze

verdeling maakt een links college, inclusief de drie zetels van SP, mogelijk. Postema heeft zijn persoonlijke voorkeuren, maar niet in de rol van informateur en net zo min in die van collegelid. "Het college van bestuur heeft geen enkele voorkeur voor welke politieke partij in Maastricht dan ook. De gesprekken vinden plaats op de universiteit omdat dit neutraal terrein is, niet om specifieke belangen van de universiteit in de stad te ondersteunen. Het zou onzuiver zijn om die te vermengen met mijn werk als informateur."

Costongs deed een beroep op Postema omdat die in zijn ogen een "outstanding insider" is, een buitenstaander die het politieke spel al te goed kent. "Hij is een onafhankelijke geest met een analytische blik, in staat om de politieke gevoeligheden als een seismograaf te registreren. Al zijn de verhoudingen tussen de partijen niet gepolariseerd door de verkiezingsuitslag.

Toch vond ik het nodig om, voor het eerst in Maastricht, een informateur aan te stellen als kiezers zo'n politieke aardverschuiving teweegbrengen. Je kunt dan niet zomaar met de oude coalitie doorgaan alsof er niets gebeurd is."

Verder vindt de fractievoorzitter dat gemeente en universiteit nauwer moeten samenwer-

ken. De PvdA ziet de universiteit niet alleen als een instelling voor hoger onderwijs, zegt hij, maar meer en meer als "een banenmotor" voor de stad. "De universiteit zorgt voor een innovatief klimaat in de regio, zowel op economisch als cultureel vlak. Met hoogleraar Luc Soete heb ik afgesproken dat de economiefaculteit als sparringpartner voor de gemeente optreedt. Aan de andere kant vind ik dat de gemeente moet nadenken over hoe ze de vele internationale studenten en medewerkers kan helpen bij het vinden van hun weg in de stad."

De contacten tussen gemeente en universiteit zijn al "door mijn bescheiden rol" toegenomen, zegt Postema, die zelf regelmatig belt met de wethouders over zaken als huisvesting en cultuur. "Bovendien praat de UM mee over de zogeheten versnellingsagenda van de Provincie Limburg (waarbij zestien kennis- en innovatieve projecten in Limburg versneld worden uitgevoerd om werkgelegenheid en welvaart voor de provincie te behouden, red.) en over de stadsvisie tot 2030."

Op 28 maart zal Postema op het gemeentehuis zijn bevindingen presenteren. Het nieuw stadsbestuur wordt geïnstalleerd op 11 april.

■ Maurice Timmermans

Geen WK Kalou

De Ivoriaan Salomon Kalou zal niet voor Nederland uitkomen op het WK in Duitsland, komende zomer. Minister Verdonk van Integratie heeft zijn verzoek tot versnelde naturalisatie opnieuw afgewezen. In haar brief aan Kalou blijft de minister bij haar standpunt dat "mensen die het Nederlanderschap willen verkrijgen, bereid moeten zijn duurzame banden aan te gaan met Nederland".

Bovendien staat ze erop dat de Feyenoord-spits slaagt voor de Naturalisatietoets, ondanks dat de wet haar de mogelijkheid biedt om die bij versnelde procedures te schrappen. "Wie zich hier wil vestigen moet zich de Nederlandse taal eigen maken en kennis hebben van de samenleving."

De Maastrichtse hoogleraar René de Groot, gespecialiseerd in nationaliteitsrecht en als getuigedeskundige bij de zaak betrokken, blijft evengoed bij zijn standpunt dat de eisen van Verdonk voor de wet geen hout snijden. "We hebben te maken met een minister die niet wil, en dan houdt het helaas op."

De advocaat van Kalou wil wederom beroep aantekenen bij de bestuursrechter, maar hoe dan ook komt er geen uitsluitel vóór 15 mei, de dag waarop bondscoach Marco van Basten zijn selectie moet indienen bij de FIFA.

■ MT

Onderzoek tijdsbesteding

Wat doet een wetenschapper tijdens een werkdag? Hoeveel uren gaan er op aan onderzoek, internet, telefoon, vergaderen en onderwijs? Een jaar lang onderzoekt het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Welzijn de tijdsbesteding van wetenschappelijk personeel aan Nederlandse universiteiten. De resultaten moet het ministerie rapporteren aan de Europese Unie.

Het onderzoek wordt uitgevoerd onder personeel (zo'n 2500 mensen) dat werkzaam is binnen de gebieden techniek, recht, gedrag en maatschappij en taal en cultuur. Zo'n honderd medewerkers van de Universiteit Maastricht doen mee. Iedereen wordt gevraagd om van twee bepaalde dagen een rapportage te maken. "Zo krijgen we informatie over vijfduizend verschillende werkdagen. Of een medewerker tijdens die bewuste dag alleen onderwijs heeft gegeven, of een congres heeft bezocht, alle informatie is nodig om over een jaar een realistisch beeld te geven", aldus Henk van Driel, van onderzoeksbureau EIM dat de steekproef uitvoert voor het ministerie.

■ IS

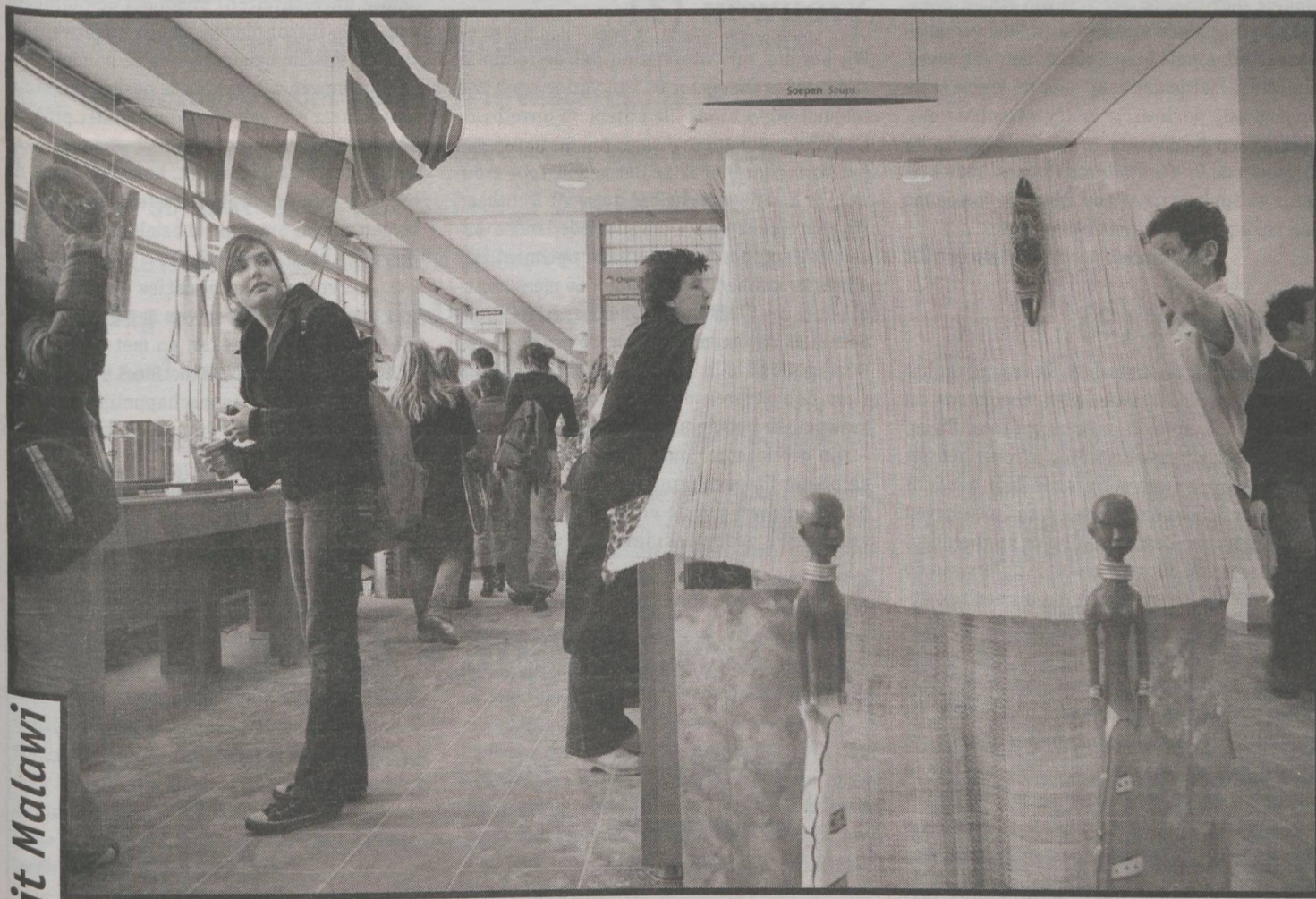
Studie op eerste plaats

Studenten van de faculteit cultuurwetenschappen moeten hun studie op de eerste plaats zetten. De opleiding mag niet ondergesneeuwd worden door bijbaantjes en bestuurswerk. Ook de participatie tijdens de onderwijsgroep moet omhoog.

Dit zijn de belangrijkste uitkomsten van de onderwijsmiddag die de faculteit cultuurwetenschappen onlangs hield. Pieter Caljé, universitair docent en medeorganisator van de middag: "Onze studenten studeren tussen de dertig en 35 uur per week. Daarmee scoren ze hoger dan gemiddeld, maar nog geen reden om te juichen. De studie wordt vaak een parttime bezigheid doordat studenten daarnaast gemiddeld dertig uur per week aan bijbaantjes of andere functies besteden. Dat is echt te veel."

Concrete plannen om de aandacht van studenten meer bij de studie te houden zijn er nog niet. Wel denkt Caljé aan experimenten met zogenaamde docentloze contacturen. "Studenten bereiden via internet in kleine groepjes een onderwijsgroep voor. Hierdoor verhoog je het participatieniveau en maak je efficiënter gebruik van het probleemgestuurd onderwijs."

■ IS

Braaisteak uit Malawi

Een merkwaardige scène achter de maaltijd-counter van de mensa in Randwijk: een medewerker, zwart geschminkt (met bril) en haarband met pantermotief, jaagt zijn nietsvermoedende collega de stuipen op het lijf door vervaarlijk met een speer te zwaaien. Geintje, vanwege de Afrikaweek: in beide mensa's schaft de pot een week lang Afrikaans voedsel. Woensdag geen gehakt maar een menu met visballetjes uit Gambia, en vrijdag braaisteak met braaisaus uit Malawi.

Het idee kwam van Mustangh, een stichting van en voor Maastrichtse studenten die een Ghanees ziekenhuis steunt en stages regelt voor UM-geneeskundestudenten. Unicatering bedacht de gerechten, het Afrika-museum leende beeldjes en maskers uit die de verschillende

counters sieren en de wereldwinkel heeft er fair trade-levensmiddelen als Max Havelaar-koffie uitgesteld.

Mustangh hoopt met de Afrikaweek meer bekendheid binnen (en buiten) de muren van de Universiteit te krijgen. Vierdejaars psychologie en geneeskunde Janneke van Sambeek, die de PR doet, wil dat iedere student op zijn minst van de stichting heeft gehoord. Tegelijkertijd zamelt de stichting geld in met de actie 'Schenk een biertje aan Afrika': doneer een euro, laat je e-mailadres achter op een bierviltje en maak kans op een Afrikaans bierpakket, met daarin onder meer bananenbier. Met de opbrengst zal Mustangh het lab van het hospitaal opkalefateren.

Naast de ingang van de mensa had Van Sambeek aanvankelijk een rekje in gedachten waar iedereen zijn schoenen kon uittrekken en opbergen, maar dat plan is gesneuveld. Het idee

van een djembé-cursus (die in de loop van de week naar de binnenstad verhuist) is overleefd; dichtbij de ingang trommelen zo'n tien studenten, onder begeleiding, er lustig op los. Vanavond vertoont Mustangh 'Hotel Ruanda' in de groene zaal (UNS 50). Geen feel-good-movie, maar wel een die laat zien hoe het er soms aan toe gaat, zegt Van Sambeek. "Het heeft weinig zin om 'There's something about Mary' te programmeren." Kosten één euro. Van Sambeek is een half jaar geleden afgereisd naar het West Gonja District Hospital in het noorden van Ghana. "Ik vertelde toen dat we deze Afrikaweek aan het voorbereiden waren ten behoeve van het ziekenhuis. Ze konden nauwelijks geloven dat westerlingen dat leuk vinden en daaraan geld uitgeven. Ze plaatsen blanke heel erg op een voetstuk, familie van Jezus, zeggen ze." (MT, foto Philip Driessen)

Discussiemiddag voor co-assistenten over carrière, kinderen en sociale leven

"Kinderen? Daar ben ik nog niet aan toe"

Foto: Philip Driessen

Overvolle diensten van twaalf uur per dag, terugkomen van vakanties om brieven te dicteren. Wie een goede arts wil worden, moet veel tijd investeren, is de ongeschreven regel onder medici. Is er nog ruimte voor een sociaal leven of kinderen? Maastrichtse co-assistenten organiseerden hierover vorige week woensdag een discussiemiddag. De opkomst: een collegezaal vol vrouwelijke artsen in spe.

"Het krijgen van kinderen kun je het beste uitstellen tot je specialist bent. Eens of oneens?", vraagt Hiske van Ravesteijn, één van de organisatoren en vijfdejaars geneeskunde. Op één groene na, houdt de hele zaal een rood kaartje omhoog: oneens. "Als je wacht tot je specialist bent, ben je bijna 35. Veel te oud om moeder te worden", klinkt het. Sterker nog, weet Simone Gorter, één van de vijf panelleden en reumatoloog: "Eind jaren negentig was de gemiddelde leeftijd waarop een vrouwelijke arts haar eerste kind kreeg 37 jaar." Een schokreactie gaat door het publiek. Gorter (zelf moeder van twee jonge kinderen): "Inderdaad een gigantisch hoge leeftijd, maar gelukkig is dat de laatste jaren verbeterd."

Volgens het panel (vier vrouwen, één man, allemaal (voormalig-)arts) is de opleidingstijd tot specialist de beste periode om aan kinderen te beginnen: "Als je eenmaal specialist bent, heb je het nog veel drukker en bovendien ben je tijdens je opleiding jonger. Dat levert minder complicaties tijdens de zwangerschap op." Maar vrouwen die solliciteren naar een opleidingsplek krijgen vaak de vraag of ze nog kinderen willen, sputtert iemand in de zaal. Verontwaardigd: "Mannen krijgen die vraag nooit."

"Zeg niet tijdens een sollicitatie 'we zijn aan het proberen'. Geen enkele opleider zit op een zwangere vrouw te wachten", adviseert maag-, darm- en leverarts Rogier de Ridder (zelf zes weken geleden voor de tweede keer vader geworden. Hij heeft een jaar parttime gewerkt om de zorg te delen: "Mijn vrouw is ook arts."). Een leugentje om bestwil kan in

dit geval beter: "Daar ben ik nog niet aan toe."

Eén van de aanwezige mannelijke studenten (ze zijn op één hand te tellen) denkt dat het plannen van kinderen sowieso meer een vrouwenaangelegenheid is. Wederom verontwaardiging in de zaal. "Begrijp me niet verkeerd. Ik vind het niet goed dat alleen vrouwen verantwoording moeten afleggen tijdens een sollicitatiegesprek, maar bij het krijgen van kinderen speelt de leeftijd van mannen niet zo'n rol vanwege de 'biologische houdbaarheid.' Het onderwerp van vanmiddag blijft op de werkvloer veelal onbesproken, weet organisator Hiske van Ravesteijn: "Tijdens je co-schappen is er een drempel om hierover met je begeleidende arts te praten."

Als de discussie verschuift naar het aantal uren dat nodig is om een goede arts te worden, blijkt dat parttimers (vaak vrouwen) op dit punt aan het kortste eind trekken. Willen zij meetellen, dan maken ze in de praktijk bijna net zoveel uren als hun fulltime collega, zo laten cijfers zien. Simone Gorter kan erover meepraten: "Ik werk vier dagen, maar heb niet minder patiënten dan vroeger, heb er zelfs meer taken bij gekregen. Dat betekent gewoon minder pauze, minder tijd voor een praatje. En thuis stop je nog de nodige uren in bijscholing, het lezen van medische tijdschriften." Desondanks steekt bijna iedereen zijn hand op wanneer er wordt gevraagd wie straks parttime wil gaan werken.

Zijn vrouwen minder carrièregericht dan mannen? De studenten denken van wel. Het panel schudt van nee, maar zodra er kinderen in het

spel zijn, zetten vrouwen hun carrière tijdelijk op een lager pitje. "Later willen ook zij weer doorgroeien, alleen hebben mannen dan vaak in de tussengelegen tijd hun slag geslagen en promotie gemaakt", aldus infectioloog Annelies Verbon. "Je moet je daarom blijven bijscholen en blijven investeren." Dat vraagt veel organisatietalent, maar het valt te regelen, vinden de gastsprekers.

De studenten vermoeden dat het vrouwen lastiger wordt gemaakt om carrière te maken. "Het glazen plafond", denkt de een. "Maar in Nederland is het ook nog steeds niet geaccepteerd dat je je kind vijf dagen naar de kinderopvang brengt. De vrouw wordt daar altijd op aangekeken, nooit de man." Verbon kent dat vooroordeel: "Tijdens een sollicitatie in Amsterdam vroeg de betreffende arts: 'Wat doet je man?' Ik zei: 'Die is ook arts.' Hij vroeg: 'Weet je wel zeker dat jullie kinderen goed terechtkomen als jullie alle twee zo hard werken.' Ik zei: 'Dat weet ik pas wanneer ze op de 'pillenbrug' (een drugsdealbuurt van Amsterdam, red.) staan. Weet jij zeker of jouw kinderen goed terechtkomen als jij zo hard werkt?' Ik heb die baan niet gekregen."

"Er wordt hier voornamelijk over kinderen gepraat, maar hoe zit het met hobby's of vrienden? Heb je daar nog tijd voor?", wil iemand weten. "Grappig dat die vraag niet door een man wordt gesteld. Die maken daar volgens mij geen punt van", aldus Verbon. Inderdaad, mannen zien werk als hun sociale leven: vol met borrels, congressen en netwerken, klinkt het ironisch.

■ Irene Smeets

Beste Anita,

Krèg je een keäh je zin nie, blèf je net zau lang zèke tot de waarhèd bauve tafel komp. Heppik jare gènvesteâhd om mèn collegas de illusie te geive dat ik ùit de haugste kringe vannet land kom, één briefie van jäh en weg goeie naam. Auveriges, kom ik nie ùit de Schildegswèk maah r blèf nog genoeg auvâh in De Haag om trots

op je afkoms te zèn. Nâh, hieäh ga je: ik ben op mèn zestiende van schaul gestuâhd, gaan werreke, latâh naah avondschaul, ben op mèn twei en twintagste naah de univesitèt gegaan. Ben na mèn studie maah weäh gâh gaan werreke en hep gezwaure navit meäh een voet binne een univesitèt te zette. Ik ben op mèn ach en degtagste toch maah gepraumauevêhd, maah had voäh mèn veähtagste al mèn eähste leähstoel. Ik ben auveriges, denk ik, de einige haugleraah an de UM, die voäh zèn leähstoel zauwel een afwèzing as een benoeming hep gekreige. Verder ben ik twei keäh met deizellefde vräh getrâhd. Kogtom, ik ben nie de kauning van de sausiale weitschappe, zoas jè schreïf, maah ik ben de kauning van de tweede kans. Zo, de Limburgers, als die dit al lezen, ook weer een poepie laten ruiken, alsof zij de enige zijn met een onbegrijpelijk taaltje. De rest zal ik maar in het ABN doen. Om een lang verhaal kort te maken, ik erger me, gezien mijn verleden, dus vaak rot aan de gemakzucht en de luiheid van studenten. Maar mijn eigen kinderen zijn niet veel beter. Toen ik mijn zoon een tijd geleden aansprak op zijn lage studietempo, was zijn enige reactie: "Ja, jij hebt makkelijk praten, jij had iets om je tegen te verzetten, ik ben de zoon van een hoogleraar, burgerlijker kan het niet." Ja, als het gaat om valse retoriek dan blijkt erfelijkheid toch aardig mee te spelen, terwijl er en passant nog even een 'working class hero' monddood wordt gemaakt. Om terug te komen op je brief, wat mij betreft mogen universiteiten best elite-instituten zijn, zo lang dat maar gebaseerd is op intellectueel vermogen en doorzettingsvermogen en niet op inkomen. Voor de kennis-economie is het natuurlijk flauwekul om iedereen door de universiteit te jassen. Immigratie van hoog-opgeleiden, stimulering van afwijkend en vernieuwend denken, een flink aantal mafkeltels, als het effe kan wat meer bèta's en ingenieurs en we zijn een eind op de goede weg. En voor het pro-forma opkrikken van het aantal hoger-opgeleiden, zou ik het oude voorstel van de Tegenpartij uit de jaren tachtig nog maar weer eens uit de kast halen: ellekuh neidelandâh wogt bè zèn of haah geboähte gelèk doctaurandus. Groeten, ook namens Haagse Harry,

John

Prof. Anita Jansen (faculteit psychologie) en prof. John Hagedoorn (faculteit economie en bedrijfskunde) schrijven elkaar om de week een brief

Choosing a Masters at the UM**"I am taking exactly those subjects that I liked most during my Bachelors"**

Dutch student Hanneke van Sambeek (22) is not worried. At the University College in Utrecht she had to work hard for three years for the Bachelors. Compared to that, she considers the Law and Languages Masters that she has been doing at the Maastricht law faculty since September nice and easy. And fun.

"Law and Languages covers all the subjects that I find interesting. University College is very broad, but the subjects I liked most were French and International Law. This is exactly what I am doing now."

As she did not have a Bachelors degree in Law, Van Sambeek could not be admitted to the Masters just like that. "I had to do an entrance test, which I got extremely worked-up about. For no reason, it turned out, because the faculty did not refuse anyone. Mind you, in the end only four people started the Masters." Why there are so few people who want to study

Law and Languages, she cannot understand. "I think that many students do not know that the Masters exists. And when it comes to it, maybe they do not want to go abroad. Law and Languages is a two-year Masters programme, one of which must be spent at a university abroad. Maybe that puts people off."

Van Sambeek is already looking forward to going away. From September she will spend a year studying in Vancouver. Why Vancouver? "Because it is the most beautiful place on earth, at least that is what I was led to believe when I went through some of my parents' old holiday photos and pictures on the Internet. Simply look at where the university is situated: near a bay, surrounded by woods and mountains." The biggest challenge will be to stay this enthusiastic the whole year through. "For the first few months, I always think a new place is fantastic, but after that I quickly tire of it. I had the same when I was in California, where I studied for five months, and I kind

of have the same with Maastricht. It is fine for a year, but the city is really too small for me. Fortunately I have a student travel pass for weekdays. If I get claustrophobic, I can always get away."

She has nothing but praise for the content of her programme. "Already this year, I have had European law, humanitarian law and even a bit of martial law. And French. Exactly what I can do with that later on, I'm not really sure. But that's not so bad, I like being able to keep my options open and not to know what the future will bring." However, she would really like to work abroad. Preferably for an international organisation such as the Red Cross, Amnesty International or the United Nations. "That last one is maybe a little ambitious. I think that it is difficult to find a job at the UN."

■ *Marlies van de Wiel*

Firs on fire

Fire and student houses, a dangerous combination. Three weeks ago, it was a student house on the Witmakersstraat in Maastricht. The cause then was roofers setting fire to insulation material by accident, partially destroying three attic rooms. Last Saturday night, no fewer than eight conifers caught fire in the front garden of a student house on the Bilserbaan. Thanks to the keen sense of smell of a neighbour across the road, the fire did not spread to the house. He smelled petrol and burning, saw the blaze, alerted the inhabitants and called the fire brigade. All's well that ends well, but the neighbourhood is quite scared, and some student bicycles were partly charred. Also, the arsonist has not been caught yet. By the way, the local broadcasting station L1 reported that neighbours had to try and wake the six students in the house and only managed after the fire had already been extinguished. First thoughts: "They must have been in a coma. Had too many beers." Nonsense, according to the woman next door. "At the time, there was a Spanish guy and his family, including a small child, in the house and they were all out quite quickly."

■ *WD*

Study to come first

For students at the Faculty of Arts and Culture, their studies must come first. They must not allow themselves to be bogged down in jobs or committee work. The level of participation in tutorial groups must also increase.

These are the main outcomes of the recent education forum held at the Faculty of Arts and Culture. Pieter Caljé, lecturer and co-organiser of the forum: "Our students study between thirty and thirty-five hours per week. This figure is above average, but still no reason to jump for joy. The study often becomes a part-time activity because students also spend on average thirty hours per week on jobs or other activities. That is really too much."

As yet there are no definite plans to get students to focus more on their studies. On the other hand, Caljé is thinking of experimenting with so-called unsupervised contact hours. "Small groups of students prepare a tutorial group meeting via the Internet. This would increase the level of participation and makes more efficient use of the problem-based learning system."

■ *IS*

No World Cup

Salomon Kalou, from the Ivory Coast will not play for the Netherlands at the World Cup in Germany next summer. Integration Minister Verdonk has again turned down his application for accelerated naturalization. In her letter to Kalou, she stands firm on her view that "people who want Dutch nationality, must be prepared to enter into a long-term relationship with the Netherlands".

In addition, she insists that the Feyenoord striker passes his Naturalisation Test, despite the fact that the law gives her the option of skipping this in the case of accelerated procedures. "Anyone who wants to settle here, must speak the language and have knowledge of our society."

Maastricht professor René de Groot, who specialises in nationality law and is involved with this case as an expert witness, still holds the view that Verdonk's demands cut no ice from a legal point of view. "We are dealing with a minister who does not want to budge, so unfortunately that is the end of it."

Kalou's lawyer wants to lodge another appeal to the administrative judge, but no matter what, there will be no definite answer before 15 May, the day upon which the national coach Marco van Basten has to hand in his selection of players to the FIFA.

■ *MT*

Braai steak from Malawi

A peculiar scene behind the food counter of the university restaurant in Randwijck: an employee, blackened by makeup, wearing glasses and a hair band with panther design, is scaring the daylight out of his unsuspecting colleague by ferociously waving a spear. A joke, because it's Africa week, when both university restaurants will be serving African food for a whole week. Wednesday is no longer mincemeat ball day but the menu lists fish balls from Gambia, and Friday shows braai steak with braai sauce from Malawi.

The idea came from Mustangh, an organisation for and by Maastricht students who support a hospital in Ghana and organise traineeships for UM medical students. Unicatering thought up the dishes, the Africa museum loaned statues and masks that now adorn the various counters and the 'wereldwinkel' has displayed fair trade products such as Max Havelaar coffee. Mustangh is hoping to create greater aware-

ness with the Africa week, not only within but also outside the university walls. Fourth-year student of psychology and medicine Janneke van Sambeek, who does the PR, wants every student to at least have heard about the association. At the same time, the organisation is collecting money with its 'Pour a beer for Africa' campaign: donate a euro, leave your e-mail address on a coaster and enter the competition for a pack of African beers, including banana beer. With the proceeds, Mustangh will redecorate the hospital lab.

Van Sambeek's original idea was to have a rack beside the entrance of the university restaurant where everyone could take off and leave their shoes, but that plan was abandoned. The idea for a Djembe course (which will move to the inner city during the week) remained; close to the entrance, about ten students are drumming to their heart's content, with supervision. Tonight Mustangh will be showing 'Hotel Rwan-

da' in the green hall (UNS 50). Not a feel-good movie, but one that shows how things work sometimes, says Van Sambeek. "There is not much point in putting 'There's Something About Mary' on the programme." Entry is one euro. Six months ago, Van Sambeek travelled to the West Gonja District Hospital in the North of Ghana. "I told them about the Africa week that we were preparing to aid the hospital. They could hardly believe that people in the west would like that and spend money on it. They put whites on a pedestal, very much, family of Jesus, they say."

■ *Maurice Timmermans*

De stijl van de UM-leider: vandaag de oude en

Niet kiezen tussen de prima donna's en de virtuozen

■ Tekst: Riki Janssen

■ Foto: Philip Driessen

De "prima donna's" van zijn faculteit draagt hij een warm hart toe, maar de "virtuozen" die al jaren met tomeloze inzet het onderwijs verzorgen, nieuwe masters in elkaar zetten en vaak niet voor NWO-subsidies in aanmerking komen omdat ze niet (meer) jong en veelbelovend heten, zijn voor de decaan van psychologie, Harald Merckelbach, net zo belangrijk.

"Hoe weet jij of het beeld dat ik geef klopt? Je moet anderen vragen." Harald Merckelbach heeft op deze maandagmiddag ergens in februari naar eigen zeggen nog weinig te vertellen over zijn stijl van leidinggeven: "Ik ben koud zes weken decaan." Een analyse van zijn sterke en zwakke punten gaat hij dan ook niet geven. "Niet uit gebrek aan zelfinzicht, maar ik denk dat je er een paar jaar decanaat op moet hebben zitten om die punten eruit te halen. Ik neem aan dat je niet wilt weten dat ik erg snel kan lezen en makkelijk de wezenlijke zaken uit een stuk kan halen? Kom over drie jaar maar terug, zo lang blijf ik."

Een coach of een cursus ter voorbereiding op het decanaat? Nee, dat is allemaal niets voor de psycholoog Merckelbach. "Ik voel veel voor de kritische opvattingen van collega Anita Jansen als het gaat om managementtheorieën. Hoeveel is *evidence based*? In de Krauthammercursus (UM-cursus voor leidinggevend, red.), waarvan ik overigens aardig wat heb opgestoken, hadden ze het bijvoorbeeld over een paar niveaus van communiceren. Rationeel, emotioneel, ik zou mijn klapper erbij moeten halen. Maar bestaan die? Waar zijn de onderzoeksresultaten, waar zijn de artikelen? Verder vertellen de meeste managementtheorieën dat je op een fatsoenlijke manier met mensen moet omgaan, maar dat is toch een onderdeel van de normale menselijke omgangsvormen. En ze komen met open deuren: bereid slecht-nieuwsgesprekken goed voor. Misschien komt het omdat ik psycholoog ben, maar dat zijn zaken die verstandige mensen al lang zo aanpakken."

Merckelbach heeft eigenlijk de afgelopen vijf jaar een *training on the job* gehad. "Ik was sinds 2000 vice-decaan, ik ken de belangrijke dossiers van de faculteit en heb in Gerjo's (Kok, red.) kielzog meegedraaid. Ik heb veel van hem geleerd, hij gaf een goed voorbeeld. Hij is een expert in conflict-

oplossing. Hij blijft rustig, is deëscalerend, praat met iedereen, luistert. Dat was vooral nodig toen hij kwam in 1998. Er was hier toen een stammenstrijd gaande, Gerjo heeft ervoor gezorgd dat de mensen weer samen gingen werken." Ook op een ander punt hoopt de huidige decaan zijn voorganger te volgen: Kok bleef naast bestuurder ook onderzoeker. "Het is buitengewoon te waarderen en bovendien erg belangrijk. Je praat dan met collega's nog over andere zaken dan besturen. Je blijft een van hen." Hij gaat zelf proberen om anderhalve dag per week vrij te houden voor zijn wetenschappelijk werk. De eerste zes weken is dat niet gelukt, "maar ik moet nog een evenwicht vinden".

Niet storen

Even rust. Een bordje met *Don't disturb* op de deur. Merckelbach begrijpt het verlangen van zijn collega-wetenschappers maar al te goed. Zij willen onderzoek doen en even niet meer worden lastig gevallen met allerlei nieuwe plannen en acties. "Het is een voortdurend spanningsveld. De faculteit moet meedoen met veranderingen die te maken hebben met de onderzoeksfinanciering of de werving van studenten, want dat alles is belangrijk voor ons voortbestaan. Daar staat tegenover dat de staf, nu de bama is ingevoerd, het curriculum is vernieuwd en meer studenten dan ooit worden bediend, even op adem wil komen, tijd wil hebben voor onderzoek." Hoe lost hij dit op? Het is voortdurend wikken en wegen, klinkt het. Van: we laten ons niet meeslepen door de waan van de dag, deze verandering kan in rustig tempo, tot: dit is echt urgent, dit moet nu, anders is de subsidiepot voor dit onderzoek straks leeg.

Er is nog een ander dilemma dat hem zorgen baart: hoe gaat een decaan om met de zeer getalenteerde onderzoeker die een NWO-subsidie krijgt en met zijn aanvullende wensen bij het bestuur aanklopt? Krijgt de "prima donna" wat hij wil omdat de faculteit hem koste wat het kost wil behouden? Iets wat zal moeten wil de Universiteit Maastricht ooit het stempel topuniversiteit verwerven. Of moet een decaan oppassen voor scheve ogen van zijn universitaire (hoofd)docenten die niet in aanmerking komen voor die subsidies, maar zich al jaren bijzonder inzetten voor het onderwijs, zeer loyaal zijn en buitengewoon belangrijk voor de faculteit? "Ze zijn op hun vlak virtuozen, hebben veel creativiteit en een groot incasseringsvermogen. Een nieuwe master? Maken ze. Dubbele onderwijsblokken draaien? Geen punt. Meer studenten? Vangen we op. Het is helemaal verkeerd als je puur op de prima donna's richt, maar hoe houd je ze vast zonder de anderen te verliezen."

Niet op eigen houtje

Professor, decaan, voorzitter. Merckelbach lacht

als hij vertelt dat de psychologen aan de Universiteitssingel 40 niet onder de indruk zijn van een titel of een functie. "Het is hier buitengewoon plat georganiseerd. Het gaat erom of je je sporen hebt verdiend op gebied van onderwijs en onderzoek, dat geeft gezag." Ook charisma doet er in een organisatie als de universiteit niet toe, meent hij. "Charismatische leiders zijn in zwang sinds Pim Fortuijn. Hun handelsmerk is het uitventen van ongenueanceerde ideeën en dat past niet bij het wezen van een universiteit. Charisma is meer iets voor Jürgen Schlempp van Daimler Benz. Ik vind wel dat je van een decaan mag vragen dat hij een goede visie ontwikkelt op de toekomst, maar dat gebeurt op inhoudelijke argumenten." En niet op eigen houtje. Hij moet zijn oor te luisteren leggen in de faculteit,

peilen waar de consensus ligt en dat "uitdragen en uitbuiten. Sterke leiders die tegen hun *peers* ingaan leveren vooral conflicten op." De keuze tussen de stijl van Job Cohen en die van Gert Leers is niet moeilijk. "Job Cohen is een man die problemen heel evenwichtig benadert, hij laat zich niet meesleuren door mediagenieke trends. Cohen is heel afgewogen, een man die zich laat leiden door rationele argumenten. Bij Leers, ik ken hem niet, denk ik vaak: waarom doe je dit? Wil je de pers halen? Wil je laten zien dat je een stoere vent bent?"

Op de tent passen

Harald Merckelbach gaat de komende drie jaar op "de tent passen", zegt hij. Is dat niet weinig ambitieus? Helemaal niet, vindt hij. "We hebben

De nieuwe decaan van de faculteit psychologie

“Het is hier geen democratie”

Een goede decaan is als een KLM-piloot in een Boeing: je merkt niets van zijn bestaan tot er problemen zijn. Op dat moment is het van groot belang dat hij gezag heeft en durft op te treden. Niet met veel bombarie, liefst zo onopvallend mogelijk. Aan het woord is Gerjo Kok, van 1998 tot 2006 decaan van de faculteit psychologie.

Hij is wel eens autoritair genoemd, bekent hij zonder enige schroom. Grinnikend: “Zoals ik hier met mensen omga, dat hoeft ik thuis niet te proberen. Commandeer iemand anders, hoor ik dan. Maar zoals ik me bij psychologie gedraag, dat is voor mij authentiek gedrag. Ik heb er geen moeite mee om beslissingen te nemen. Het ging hier ook goed. De informele macht – die zit niet in regels of wetten, dat is de ruimte die je krijgt van de staf omdat ze je vertrouwen – was heel groot. Ik functioneer het beste in een setting met een juiste balans tussen formele en informele macht. Bij algemene wetenschappen (waar Gerjo Kok een tijd interim-decaan was, red.) was dezelfde stijl niet zo’n succes. De problemen waren daar ook iets groter en mijn informele macht minder.”

Hij noemt zichzelf een bestuurder die bij alle beslissingen de grote lijnen in de gaten houdt. “Dat doen anderen in de faculteit niet altijd, dat snap ik, want die zijn druk met hun eigen project.” De wrijving die daardoor wel eens ontstaat, gaat hij niet uit de weg. “Ik loop er dan heen en leg uit waarom we bepaalde dingen doen. We hebben een open organisatie, mensen worden niet aangemoedigd om te zeuren, maar wel om te zeggen als er iets is.” Verder is Kok “goed aanspreekbaar en makkelijk in de omgang, al vergeet ik bijvoorbeeld de verjaardagen van secretaresses”. Zijn band met faculteitsdirecteur Ed Sprokkel was in de acht jaar erg belangrijk, zegt hij. “Ed was bijna overal bij, wist altijd wat er afgesproken was. Ik ben een beetje slordig, Ed houdt alles goed bij, is op de hoogte van regels en wetten en was een klankbord. Een decaan beslist heel veel, dan is het goed dat er een toetssteen is. Een beetje checks is handig, je moet oppassen dat je niet te ideosyncratisch bezig bent. Je moet het wel treffen, tussen ons klikte het heel goed.”

Krediet

Het college van bestuur en de psychologen wilden hem in 1998 graag hebben, hij zei ja, en een maand later was Gerjo Kok (toen 49, nu 58) decaan van de faculteit psychologie. “Ik was na dertien jaar hoogleraarschap toe aan iets nieuws, net als nu na acht jaar decanaat: ik heb het wel gezien, het is goed om te veranderen. Psychologie was een nieuwe faculteit en misschien daardoor redelijk overzichtelijk. Er waren wel conflicten, maar die zaten in de persoonlijke sfeer, niet in de structuur zoals bij gezondheidswetenschappen. De frictie daar tussen de gamma- en bètagroepen is een tamelijk

hopeloze kwestie.”

Hij had veel krediet toen hij binnenkwam. “Ze kenden me, ze wisten dat ik een echte hoogleraar ben met een staat van dienst op gebied van onderwijs en onderzoek. Dat geeft respect op de werkvloer. Ik vind dat je mensen geen hoogleraar moet maken om ze decaan te laten worden. Ik heb dat krediet gehouden, maar wij hebben dan ook nooit echte dringende financiële problemen gehad en daarom ook geen negatieve sfeer. Als je, zoals Aalt Willem Heringa bij rechten, veel moet bezuinigen, is het snel niet gezellig. Een goede financiële positie kan dus geen kwaad. Bovendien ging de ontwikkeling zoals we ons dat hadden voorgesteld: genoeg studenten, mooie subsidies en goede nieuwe mensen.”

Hij is goed in het aantrekken van die nieuwe medewerkers, zegt hij in alle oprechtheid, “dat is een van mijn sterke kanten”. Eenmaal binnen krijgen ze veel verantwoordelijkheid, soms zo veel dat Kok wel eens te horen kreeg: “Je delegeert te veel.” Maar dat kan nooit te veel zijn, vindt de man die “vrijheid en autonomie” van onderzoekers en faculteiten hoog in het vaandel heeft staan. Hij moet weinig hebben van “de trend naar centralisatie” die hij binnen de Universiteit Maastricht bespeurt. In zijn ideale academische wereld beperkt het college van bestuur zich tot het formuleren randvoorwaarden en doelen. “Wij bepalen vervolgens hoe we het gaan doen. Dat kan per faculteit en zelfs binnen onderdelen van een faculteit heel verschillend zijn. Uiteraard mogen ze ons daarop afrekenen.” Deze gedachtegang doortrekkend is het aan het faculteitsbestuur om de grote lijnen uit te zetten, en aan de verschillende vakgroepen om daarbinnen de weg te gaan die het beste bij hen past. “Zij moeten zo weinig mogelijk merken van het bestuur. Zorg dat ze met plezier werken. Als mensen zich druk gaan maken over de structuur, regels en voorzieningen dan is er iets niet in orde. Dat zie je nu bij DMKEP (het Departement voor Medische, Klinische en Experimentele Psychologie is al drie jaar onderwerp van gebakkelei over de beste thuishaven voor de groep, red.), dat zou niet nodig moeten zijn. Toen ik hier kwam in 1998 stonden er twee partijen tegenover elkaar. Als de ene groep een aio kreeg, was de andere boos. Dat moet een decaan oplossen. Ik heb toen duidelijke criteria opgesteld en die goed uitgelegd.”

“Dit doen we wel”

Ik. Inderdaad. “Het is hier geen democratie”, verduidelijkt Gerjo Kok, “in een faculteit is het niet zo dat iedereen evenveel te zeggen heeft. Macht is macht, ook als het expertmacht is.” De decaan zet - samen met zijn bestuursleden, “in principe is het collegiaal bestuur” - de koers uit en moet er voor zorgen dat de doelen worden gehaald. Al betekent dit niet dat hij botweg tegen iedereen in kan gaan en zaken kan doordrukken. “Mensen moeten mee willen. Het is niet de bedoeling dat je faculteit in staking gaat.” Maar soms moet een bestuurder knopen doorhakken en zeggen ‘dit doen we wel’. Kok wijst op de aanschaf van de MRI-scan door de faculteit psychologie, nu bijna twee jaar geleden. Niet iedereen zag het nut van zo’n grote investering, ook niet in het faculteitsbestuur. “Het was geen meerderheidsbesluit, dankzij mijn hoge inzet - ik vond dat investeren in MRI

ons meer mogelijkheden zou geven op de langere termijn - ging het door. Inmiddels vindt de meerderheid van de staf het een goed idee.”

Kok was in 1998 geen groentje op bestuurlijk vlak. Hij had zijn sporen verdiend als capgroepvoorzitter van GVO (GezondheidsVoorlichting en -Bevordering) en instituutdirecteur van Health (nu Caphri) en was - tevergeefs - een paar maal gevraagd voor het faculteitsbestuur van GW. Te ingewikkelde structuur, luidt zijn verklaring. Hij nam geen coach in de arm (“dat was toen nog niet zo in, geloof ik”) en schafte ook geen batterij managementboeken aan. “Ik ben sociaal psycholoog. Leiderschap zit in mijn vak. Ik betwijfel of je dat uit een boek kunt leren, misschien een beetje, maar het heeft grenzen. Ik ga te rade bij anderen, zij het vrij selectief.” Hij noemt prof. Hans Philipsen die bijna iedere bestuursfunctie binnen de UM heeft bekleed, zijn hoogleraar in Groningen, Henk Wilke, en Job Cohen, oud-rector en huidig burgemeester van Amsterdam. “Ik heb hem maar even als rector meegemaakt, jammer genoeg. Een buitengewoon goed bestuurder, prettig in de omgang. Hij had een heel duidelijk idee over de grote lijn en hield die in de gaten, ook bij de kleine beslissingen. Als hij een besluit nam, dan kon je daar inkomen, ook al was je het er niet mee eens. Hij kon geweldig problemen oplossen. Was je vijftien minuten binnen en dacht je: waarom heb ik daar zelf niet aan gedacht. Ik heb dat laatst ook een keer met collegevoorzitter Jo Ritzen meegemaakt.”

Ook Anne Flierman, oud-vice voorzitter van het Maastrichtse college van bestuur en op dit moment voorzitter van het Twentse college van bestuur, heeft hij hoog zitten. “Een zeer betrouwbaar iemand, ik vond het jammer dat hij ging. Hij was geen opvallend figuur, maar in zijn rol heeft hij mooi werk verricht. De eeuwige financiële problemen met geneeskunde heeft Anne opgelost. Hij heeft het financieel inzichtelijk gemaakt dat geneeskunde zag en besefte dat zij moesten bezuinigen. Het hardnekkige idee dat binnen de faculteit leefde dat de rest - de andere faculteiten dus - altijd maar geld van hen kreeg, is toen eindelijk verdwenen. Ik vraag me af of mensen hebben gezien hoe belangrijk die perspectiefwisseling was.”

Politiek

Het moeilijkste in die acht jaar vond hij de onderhandelingen in het managementteam; het gezamenlijk overleg van de decanen en het college van bestuur. “In de faculteit heb je formele macht en die telt echt mee. Uiteindelijk kon ik, als ik er echt van overtuigd was dat iets goed was, het machtswoord gebruiken. De decaan is immers formeel de baas. Onder collega-decanen kan dat niet, dan ben je gelijkwaardig. Ik ben een aantal malen fors op mijn neus gegaan. Ik wilde bijvoorbeeld een onderzoeksgroep naar de UM halen die erg goed paste bij de Randwijck-faculteiten. Ik maakte geen schijn van kans. De collega-decanen hadden andere prioriteiten. Je hebt op zo’n moment een andere onderhandelingsstijl nodig, je moet veel politieker zijn, met ‘bilaterale overleggen’, onderhandelen, dat is niet mijn sterkste kant. Iemand als Anne Flierman kon dat juist heel goed. Bij een conflict gaf hij je tijd om te kalmeren en dan werd je uitgenodigd om te praten, onderons. Dat werkte heel goed.”

gee

Gerjo Kok en Harald Merkelbach

een uitstekende faculteit, zo niet de beste van Nederland en van het Europese continent. Als dat nog niet zo is, dan worden we dat. Er zijn nog groeimogelijkheden op onderzoeksgebied. Maar dat gaat via *piecemeal engineering*, langzaam. We doen het dus goed, dat moeten we consolideren. Als over drie jaar de financiële organisatie gezond is, mensen het fijn vinden om hier te werken en we nog steeds hoog staan in allerlei rangordes en de studenten het leuk vinden, dan heb ik het goed gedaan.”

Dit zijn de eerste twee interviews in een reeks van tien. Volgende week de decaan van cultuurwetenschappen Rein de Wilde

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdAW (vakgr./comm./studiever.): Kennistechnologie: Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3882677 E-mail: k.braeken@facburfdaw.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

FdCW/European studies (vakgr./comm./studiever.): Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Christel Engels, Judith Kerkhofs, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij.12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel.: 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel.: 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl Bur. Psych., UNS 40, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

University College Maastricht: Ch. Rogers, bureau UCM, Bou 8-10, tel. 83500, voor vrijdag 12.00 uur

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

■ AbvaKabo FNV

De vakbondsconsulent AbvaKabo FNV, Els Rhijnsburger, heeft open spreekuur op iedere MAANDAG van 12.00 - 13.30u op k.1.155 Uns 50 tel. 81921 en iedere vrijdag van 8.30 - 10.00u in k.D1.05 Bonn 2.

■ Hoogstarters Maastricht

Speel jij met het idee te gaan ondernemen? Of ben je een jonge ondernemer die in de laatste 5 jaar gestart is? Neem dan snel contact op met om te kijken wat Hoogstarters Maastricht voor jou kan betekenen. Door middel van de Masterclass Entrepreneurship & Business Planning, workshops en individuele coaching helpt Hoogstarters studenten en alumni van HBO en WO instellingen bij het opstellen van een goed businessplan en de daadwerkelijke start van hun bedrijf. Uiteraard kunnen ook starters die reeds een businessplan hebben via Hoogstarters Maastricht de levensvatbaarheid van hun onderneming vergroten. Tenslotte biedt het project tal van extra ondersteuning en uiteraard de gelegenheid tot het vergroten van je netwerk! Meer info: Steven Goetstouwers, info@hoogstarters-maastricht.nl, 043-3884614

■ Studium Generale
www.sg.unimaas.nl

■ Bob Dylan [lezing]

Vrijdag 24 maart, 20.30 uur, Kumulustheater, Herbenusstraat 89 Maastricht, toegang gratis. Prof. dr. M. van Hees, bijz. hoogleraar ethiek, RU Groningen. Reserveren Uithalie: (043) 350 55 55 (ma t/m za 13.00-18.00 uur). Bob Dylan is een van de meest invloedrijke muzikanten uit de popmuziek. Sommigen vinden zelfs dat hij de Nobelprijs voor de literatuur verdient. Na vanavond weet je alles over deze levende legende.

■ Mozart en de droom van Scipio [lezing]

Dinsdag 28 maart, 20.00 uur, Aula Minderbroedersberg 4-6 Maastricht, toegang gratis. Dr. A. van der Schoot, docent esthetica, cultuur- en muziekfilosofie, Un. van Amsterdam. Lezing over Mozart en zijn opera Il sogno di Scipione die Mozart heeft geplaatst in de oude traditie van de 'muziek der sferen', waarin aan de planetenbanen harmonische proporties worden toegedacht.

■ Boeddisme en geluk [lezing]

Woensdag 29 maart, 20.00 uur, Aula Minderbroedersberg 4-6 Maastricht, toegang gratis. Dr. A. Verstaen, gastprofessor provinciale Hogeschool Limburg en lid raad van bestuur, School voor Comparatieve Filosofie Antwerpen. In deze lezing maken we kennis met het boeddhistisch pad dat leidt, niet tot kortstondige geluksmomenten, maar tot geluk als een manier van zijn.

■ Monologenwedstrijd

Woensdag 29 maart, 20.00 uur, Kumulustheater, Herbenusstraat 89 Maastricht. Toegang: studenten € 3,-/overigen € 4,-. Inschrijven bureau SG: (043) 388 53 07 (ma t/m do 9.00-17.00 uur). Reserveren Uithalie: (043) 350 55 55 (ma t/m za 13.00-18.00 uur). Bij sommige mensen die op een podium staan kun je een spel horen vallen. Het publiekervaart iets, maar waar zit 'm dat in? Tijdens de monologenwedstrijd kun je dat ervaren. Studenten spelen een korte theatermonoloog. Het onderwerp is vrij.

■ Universiteitsbibliotheek

Extra openingsuren Universiteitsbibliotheek Binnenstad in het weekend van 24 t/m 26 maart: vrijdag: 8.30 - 22.00 uur (vanaf 17.00 uur presentiebibliotheek) zaterdag: 11.00 - 22.00 uur (vanaf 14.00 uur presentiebibliotheek) zondag: 11.00 - 22.00 uur (presentiebibliotheek).

■ University Library

Extended opening hours of the University Library Inner City during the weekend of 24 through 26 March: Friday: 08.30 - 22.00 h (from 17.00 h reference library) Saturday: 11.00 - 22.00 h (from 14.00 h reference library) Sunday: 11.00 - 22.00 h (reference library).

■ Vertrouwenspersoon

De UM beschikt over een vertrouwenspersoon ongewenste omgangsvormen U kunt terecht voor advies als u last heeft van ongewenste omgangsvormen of grensoverschrijdend gedrag op de studie of werkplek.

José van Eijnsden contactpersoon T. 043-3885621

Meer informatie op www.bureau.unimaas.nl onder medewerkers of studenten

■ Confidential advisor

A confidential advisor on undesirable behaviour is available at the UM. The CA provides advice and assistance when you experience undesirable behaviour while studying or working at the UM.

José van Eijnsden, can be contacted, T. 043-3885621

For more information see www.bureau.unimaas.nl see employees or students.

■ Loopbaancentrum (LC)

Loopbaanbegeleiding is een belangrijk onderdeel van de diensten die het LC aanbiedt. Afhankelijk van de vraag van de cliënt neemt deze begeleiding verschillende vormen aan. U kunt bij ons o.a. terecht met vragen over uw huidige werksituatie en/of over uw toekomstige loopbaanontwikkeling. Ook kunt u zich tot ons wenden voor een universiteitsbreed opleidingsadvies en -aanbod. Heeft u behoefte aan meer informatie of een persoonlijk loopbaanadvies, raadpleeg dan de website van het

Loopbaancentrum van de UM (www.loopbaancentrum.unimaas.nl) of neem contact op met de medewerkers van het Loopbaancentrum, tel. 3885323/ 3885324.

STUDENTEN

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

■ STUDENTENSERVICECENTRUM

Visitors' centre - Informatiebalie:

Bonnefantenstraat 2. Bezoektijden: maandag t/m vrijdag 10.00-18.00u, zaterdag 10.00-16.00 uur.

Callcenter:

De openingstijden zijn: maandag t/m vrijdag 9.00-12.30 uur en 13.30-17.00 uur.

Voor vragen m.b.t. (her)inschrijving, aanvragen van studie-informatiepakketten en voor het maken van afspraken met studentendecanen en studentenpsychologen: 043-3885388/3883979.

Studentendecanen:

Inlooppreekuur: dinsdag en donderdag 14.00-16.00 uur, Bonnefantenstraat 2.

Telefoonspreekuur tel.043-3885273: maandag t/m donderdag 13.30-14.00 uur.

Een afspraak kun je maken via het Callcenter tel. 043-3885388/ 3883979.

Steunpunt Disability Management

Voor studenten, docenten, en andere geïnteresseerden: Alles wat je wilt weten over studeren met een functiebeperking. Bel, stuur een e-mail of kom langs! Een afspraak is niet nodig, maar wel handig. Meer informatie: www.unimaas.nl/steunpuntdm

Openingsuren: dinsdag t/m vrijdag van 9.30-12.30 uur, tel.043-3885272

@: handicap@ssc.unimaas.nl

Bezoek: Bonnefantenstraat 2, kamer B0.07

Studentenpsychologen:

Voor een gesprek met de studentenpsychologen Heiny Eilkes, Wendy Geijzen of Maddy Meijers kun je een afspraak maken via het Callcenter tel. 043-3885388/ 3883979.

Loopbaanadviseurs:

Studeer je binnen afzienbare tijd af, denk je na over je stage of studietracé? Twijfel je aan je studiekeuze? Kijk dan eens op ELEUM en maak gebruik van ons nieuwe programma, de Keuzewijzer: ontdek wat je wilt, onderzoek wat je kunt. Ook kun je een afspraak maken met één van de loopbaanadviseurs, José Otten, Paula Aussems en Maddy Meijers. Je kunt een afspraak maken via tel. 043-3885212.

Change (y)our future!

Up Close and Personal

I always wanted to make a contribution to society, to make a change. In the four years that I studied anthropology I conducted a lot of research. In my choice for a master programme, I felt it is important to combine research results with concrete actions in the sense of policy making. Also, the variety of nationalities in the

classroom, the personal approach of the staff and the international network make studying at the Maastricht Graduate School of Governance a logical step.

Stephanie van Schaik, Master of Science in Public Policy and Human Development

Contact

Maastricht Graduate School of Governance
Ms. Rally Schwachöfer
Postbus 616
6200 MD Maastricht

For an experience day

r.schwachofer@governance.unimaas.nl

General information

info-gov@governance.unimaas.nl
+31 (0)43 388 3411
www.governance.unimaas.nl

Universiteit Maastricht

30 YEARS OF INTERNATIONAL QUALITY

BOOK FESTIVAL

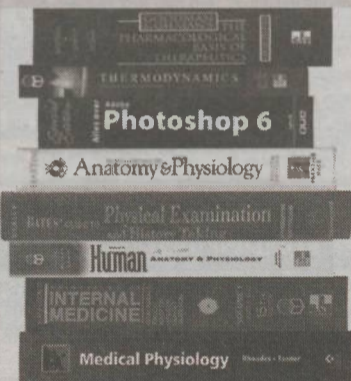
GRATIS BOEK

OP HET BOEKENFESTIJN!

Alle magazijnen van De Centrale Boekhandel worden leeggehaald en verplaatst naar Maastricht. Een half miljoen boeken en multimedia tegen zeer gunstige prijzen. Pak dit voordeel met kortingen tot 90%!

SCIENTIFIC & MULTIMEDIA

De Centrale Boekhandel is organising a huge scientific book sale. Lots of special offers. Thousands

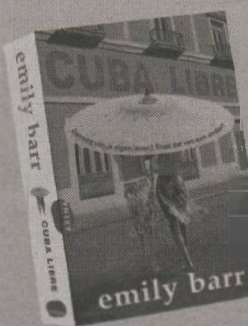
of titles in every specialism. Text-books, manuals, atlases, dictionaries - too much to mention here. Visit this bookfestival and see for yourself!

TOP 10 LITERATUUR

HET TUINFEEST
ADELE GERAS
Een glorieuze roman, geschreven met passie en intelligentie. Thema's als liefde, jaloezie en werk zijn op boeiende wijze verwerkt in een meeslepende roman.

NU **5.95**

CUBA LIBRE
EMILY BARR
Een avontuur vol spanning, humor en intriges, dat zich dit keer afspeelt op het kleurrijke Cuba. Een must voor iedereen die genoot van Backpack en Bagage!

NU **4.95**

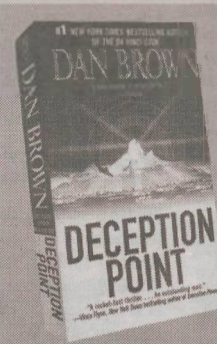
STEDMAN'S MEDICAL DICTIONARY
4 Th. illustrated new edition. Incl. audio cd-rom. 1300 Pagina's met veel extra's en weblinks.

NU **6.95**

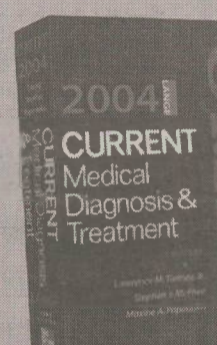
GRIEKSE EN ROMEINSE MYTHEN EN SAGEN
De klassieke oudheid is een schatkamer van verhalen. Lees over het ontstaan van de wereld, Rome en de Trajaanse oorlog. Ruim 360 pagina's dikke bundel.

NU **6.75**

DECEPTION POINT
DAN BROWN
TOP HIT NR. 1
Nu in originele Engelse versie voor bodemprijs.

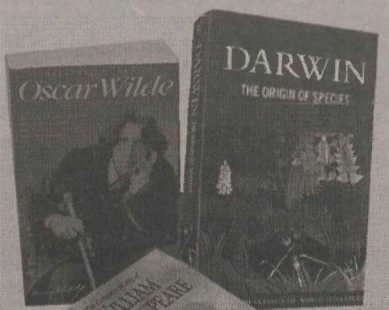
NU **5.95**

CMDT TIERNEY e.a.
The quick reference medical professionals choose. 1864 pagina's en updates via internet.

NU **7.50**

ENGLISH LITERATURE POE, AUSTEN, DICKENS...

Dikke pillen als standaardwerken.

Grote keuze in beroemde bestsellers!

NU VANAF

4.95

ARCHEOLOGIE-BOEK NEDERLAND
Historie ten top. Behoef de oudheid opnieuw met de ANWB.

NU **5.95**

ZE ZIJN ER ALLEMAAL:

ALLENDE • ASPE • BRUSSELMANS • CAMPERT • CLAUDAN BROWN • VAN DIS • FREDERIKSSON • FRENCH • GIPHART • GRISHAM • GRÜNBERG • HEMMERECHTS • KING • LANOYE • LUDLUM • MULISCH • VAN PAEMEL • VAN 'T REVE • RUSHDIE • SMEETS • VESTDIJK • ZWAGERMAN • ETC. ETC. ETC.

DIT MAG JE NIET MISSEN!

TIP Wees er tijdig bij, want dit wordt echt uniek en dan geldt **OP=OP**

VOORVERKOOP/PRESALE

DON / THU **30** MAART 10-21 H

VRIJ/FRI 31 MAART 10 - 21 H	ZAT/SAT 1 APRIL 10 - 18 H	ZON/SUN 2 APRIL 10 - 18 H
---	---	---

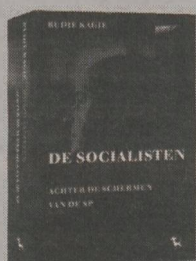
MECC

Pal aan de A2 **MAASTRICHT**
De trein stopt voor Info. tel.: 030 604 74 00

www.boekenfestijn.com

GRATIS BOEK

Kom met deze bon naar de afdeling 'Premie' op het Boekenfestijn in Maastricht en kies zelf een gratis boek uit.

DE SOCIALISTEN
Achter de schermen van de SP

Flirten met het leven
Droomreizen van Karen Blixen,
Jung Chang, Kuki Gallmann e.a.

1 bon per persoon, alleen geldig op boekenfestijn te Maastricht 2006

10.001 COMPUTER BOOKS & SOFTWARE

OVERZICHTELIJKE RUBRIEKEN OM NIET TE VERDWALEN

- ROMANS ►ATLASSEN
- TOP 10 LITERATUUR ►NEW AGE
- DRAMA ►ARCHITECTUUR
- JEUGDLAND ►BUSINESS ►KUNST
- MUZIEK ►REIZEN
- MENS EN MAATSCHAPPIJ ►HOBBY
- WOORDENBOEKEN ETC. ETC.

BOEK & BON

OBSERV06

<h1>PAARLTJES</h1>	€ 2,00
	€ 3,00
	€ 4,00
	€ 5,00
	€ 6,00
	€ 7,00
	€ 8,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paartjes thuis invullen. Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, Looiersgracht 12-14. Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. Paartjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

Zes studenten SPELEN EEN THEATERMONOLOG - WOE 29 MRT. - KUMULUSTHEATER - RESERVEREN 043-3505555 - WWW.SG.UNIMAAS.NL

Sanne vogel in Het Huis van Bourgondië! GESLOTEN HOOFD woe 5 april 20.30 uur stud. €7,50. 3219960 www.huisvanbourgondie.nl

STUDIEKEUZEPROBLEEM? WWW.CALLYOURCOACH.NL

HOE INTERNATIONAAL BEN JIJ? ESN zoekt bestuursleden & commissieleden! Geïnteresseerd? Kom naar onze infoavond op 28 maart om 21 uur in De Twee Heeren!

JURIDISCHE PROBLEMEN? MAIL NAAR STUDENTEN RECHTSBUREAU VOOR GRATIS ADVIES SRB@STUDVER.UNIMAAS.NL

MEER FIET(SEN) VOOR MINDER GELD 3 VOOR 85 0464495362

3-COURSE DINNER INCL. 1/2LT WINE FOR 2 PEOPLE 29,50€ JOHN MULLINS IRISH PUB AND RESTAURANT 0433500141

TONEEL. 22, 23 & 25-3, 20:00, Kumulustheater. Het stuk Straat van A=D. Kaartjes: 0433885358/ allesisdrama@hotmail.com. www.allesisdrama.com

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

SELFWASH DE WASBEER FRANKENSTRAAT 153 MAASTRICHT, VOOR HET WASSEN VAN AL JE WASGOED GEOPEND MA. T/M ZA. 9.00 UUR TOT 20.00 UUR INF. TEL. 043 3635079

Medewerker-Bediening -m/v- 1 à 2 av.p.wk. Zondag niet. Ervaring pré geen must talent wel -Sagittarius- Seafood & Grillades. Bredestr. 7 -tel. 3211492.

GEZOCHT: Student(e) om ± 1 dag per week huizen te schilderen. Bel 3215913 Maasland Beheer

Gezin uit St. Pieter zoekt oppas. Bel 043-3900870

GEVR.: STUD DIE TEGEN VERG. ENKELE UREN P/W WILLEN HELPEN IN HUISWERKINST. 043-3214818 (14-1500)

GEVR. POETSHULP (MET REF) MA/VRIJ TEL 043-6043414

PINK PARTY, 25 MAART IN BONBONNIÈRE. AANVANG 22.00. WWW.PINK-PARTY.NL

Experience Dutch studentlife in DE BEURS. Every tue&thu POOL and DARTS! Beer €1,10.

Everything you wanted to know about: BOB DYLAN op 24 MRT. in het Kumulustheater. Reserveren 043-3505555. www.SG.unimaas.nl

JURIDISCHE PROBLEMEN? MAIL NAAR STUDENTEN RECHTSBUREAU VOOR GRATIS ADVIES SRB@STUDVER.UNIMAAS.NL

DIVERSE KAMERS + APPARTEMENTEN! Kijk op: www.maaslandbeheer.nl 043-3215913

QUIZ NIGHT IN JOHN MULLINS IRISH PUB EVERY TUESDAY STARTS @8 FIRST PRICE A BOTTLE OF JAMESON WHISKEY

HOE INTERNATIONAAL BEN JIJ? ESN zoekt bestuurs- & commissieleden! Geïnteresseerd? esn@studver.unimaas.nl of kom naar onze infoavond:28/03;2100;2Heeren

TK DAMES FIETS 45€ HERENFIETS 50€ TEL 0433636877

Callcenter Maastricht zoekt enthousiaste studenten met goede telefoonstem. Ervaring niet nodig, ideale werktijden, hoge verdiensten. Bel 043-3101596.

From 16 March special lunch starts €5 Reservation for groups 3260022 Restaurant Ginger Tongersestraat 7

PRINTERINKT BIJVULLEN V.A. 7,95! REPARATIE ALLE PC'S BINNEN 24 UUR STUDENTEN 10% KORTING MET ST.KAART HFC SCHARNERWEG 44 WWW.HOMEFUNCOMPUTERS.NL

KOM WERKEN OP HET BOEKENFESTIJN IN HET MECC VAN 28-03 T/M 02-04. MAIL JE TELNR EN BESCHIKBARE DAGEN NAAR JOBS@BOEKENFESTIJN.COM

CONGRES ORGANISEREN? EXTRA HANDEN EN VOETEN NODIG? CONGRESBUREAU UNIVERSITEIT MAASTRICHT. E CONGRESBUREAU@FD.UNIMAAS.NL W WWW.UNIMAAS.NL/CONGRESBUREAU

VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP INTERNET: WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL

GRIEKS RESTAURANT PLAKA zoekt studenten(vr) voor de bediening. Bel043-3254256 of kom langs:St. Bernardusstraat 4a, Maastricht

ASKED: NANNY/HOUSEKEEPER (NATIVE ENGLISH) AFTERNOONS 2-6 PM TEL. 043-6043414 (CADIER & KEER)

STUDENTEN-VERHUIZINGEN !! HEYOKA-TRANSPORT VERZORGT JULLIE KAMERVERHUIZING VOOR MAAR € 29,- EXCL. BRANDSTOF IN/OM M'TRICHT. TEL. 06-54-68-89-56

BIJ CITY SUN CENTER ZEER VOORDELIG ZONNEN! ALLE UM MEDEWERKERS -20% OP VERTOON VAN UM-KAART. STUDENTEN -25% ALLE DAGEN OPEN/MARKT 28A-NAAST RABOBANK

Persoonlijke problemen?? Maak er werk van en zoek steun. Kijk op internet: gestalt-psychotherapie.nl

Zes studenten SPELEN EEN THEATERMONOLOG - WOE 29 MRT. - KUMULUSTHEATER - RESERVEREN 043-3505555 - WWW.SG.UNIMAAS.NL

GEEN DISCIPLINE? WWW.CALLYOURCOACH.NL

HOE INTERNATIONAAL BEN JIJ? ESN zoekt bestuursleden & commissieleden! Geïnteresseerd? Kom naar onze infoavond op 28 maart om 21 uur in De Twee Heeren!

www.maaslandbeheer.nl

Vreemd in eigen Huis. Een man alleen in: IK WEER; over de schoonheid van mislukking. 29 mrt. 20:30 www.huisvanbourgondie.nl res. 3219960 stud. €7,50

JURIDISCHE PROBLEMEN? MAIL NAAR STUDENTEN RECHTSBUREAU VOOR GRATIS ADVIES SRB@STUDVER.UNIMAAS.NL

DAMES HERENFIETSEN VA 35 2 VOOR 60 tel 046 4495362

EVERY WEDNESDAY @ 8.30 MURPHY'S QUIZ NIGHT IN AUX ARCADES ST. ANNALAAN 11 NICE PRICES

RECHTENSTUDENT! JuroFoon heeft de ideale bijbaan Praktijkervaring opdoen en veel bijverdienen tegelijk? Bel NU voor meer info 043-8800200

THEATER. A=D's 2e stuk: Straat! Iliad was uitverkocht. Reserveer: 0433885358/ allesisdrama@hotmail.com. 22, 23 & 25-3, 20:00, Kumulustheater.

BORDUREN EN BEDRUKKEN VAN O.A. DISPUITS- EN JAARCLUBSHIRTS. ZELF-AANLEVEREN VAN SHIRTS EN SPOEDOPDRACHTEN IN OVERLEG. INFO@INK-BITE.NL / WWW.INK-BITE.NL

KWALITEITSDAS?! WWW.VANDILLENMERTZ.NL

Nette gemeub. studio 25m² eigen keuken/douche/toilet centraal gelegen, mei-aug €375incl. T:0648748374

Afstudeerborrel? Verjaardag? De kroeg van MSRV Saurus is gratis te huur. Bel Jos Frencken: 0619512938

TEXMEXFOOD.NL ROMANTIC SPICY LEKKER! L'HERMITAGE ST BERNADUSSTR 20 RESERVEER! 3251777 7DAGEN OPEN

Everything you wanted to know about: BOB DYLAN op 24 MRT. in het Kumulustheater. Reserveren 043-3505555. www.SG.unimaas.nl

PINK PARTY, 25 MAART IN BONBONNIÈRE. AANVANG 22.00. WWW.PINK-PARTY.NL

STUDENTENCAFÉ DE BEURS. GEZELLIG, GROOT&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten bel Joep: 0646731984

HOE INTERNATIONAAL BEN JIJ? ESN zoekt bestuurs- & commissieleden! Geïnteresseerd? esn@studver.unimaas.nl of kom naar onze infoavond:28/03;2100;2Heeren

UAF
Stichting voor vluchteling-studenten

Word óók donateur!
GIRO 76300

Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF
Studie en werk voor hoger opgeleide vluchtelingen

Postbus 14300, 3508 SK Utrecht
T(030) 252 08 35 | www.uaf.nl

OBSERVANT

Observant is het onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht. Het blad wordt gemaakt door een vaste professionele redactie en een wisselend aantal freelance-medewerkers.

Observant zoekt student-journalisten (M/V)

Observant zoekt studenten die als freelance-medewerker de redactie willen versterken. Aantoonbaar schrijftalent is een vereiste. Van freelancers wordt verder verwacht dat zij weten wat er onder (bepaalde groepen) studenten leeft, en redelijk bekend zijn met het reilen en zeilen van hun eigen faculteit. Iedere student-journalist kan rekenen op een grondige begeleiding en krijgt een vergoeding voor elk artikel. De hoogte is afhankelijk van de ervaring.

Een brief met een paar eigen artikelen (al dan niet gepubliceerd) kunnen binnen veertien dagen na het verschijnen van deze advertentie worden gestuurd naar Riki Janssen, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Wie nog vragen heeft kan terecht bij Riki Janssen, telefoon: 3883280.

Advocaat nodig?

Eerste gesprek gratis en vrijblijvend

www.dr-advocaten.nl
043 60 90 888

ED GODDING
VERKEERSSCHOOL

Rijbewijs nodig? Kom dan naar verkeersschool Ed Godding voor de beste rijopleiding!

- Rijopleiding in stappen
- Compact rijopleidingen
- Klassieke rijopleiding
- Motorrijles
- Examengarantie

Voordeel en snel bij R.I.S. en compact opleiding. 1 dag verkeersopleiding voor €150,00 gratis!

tel.: 043 - 354 13 30
www.edgodding.nl

universitaire masters.nl

DE ENIGE OFFICIËLE MASTERSITE, VERZORGD DOOR DE VEERTIEN NEDERLANDSE UNIVERSITEITEN

Zoek je een universitaire master? Wil je naar een voorlichtingsdag?
www.universitairemasters.nl

CINEMA

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b

March of the Penguins: zo 14.15
Match Point: dag. 20.00
Caché: dag. 21.45
Crash: dag. 21.45; zo ook 14.45
Paradise now: dag. 20.00
Cave of the yellow Dog: dag. 19.30; zo ook 14.30
The white Masai: dag. 19.15; zo ook 15.15
Tsotsi: dag. (beh. do) 19.30 en dag. 21.15
Blub! Ik ben een Vis: zo 13.30
Mariken: zo 13.45
Habana Blues: dag. 19.15
The three Burials of Melquiades estrade: dag. 21.30

Speelweek: 23 t/m 29 mrt.

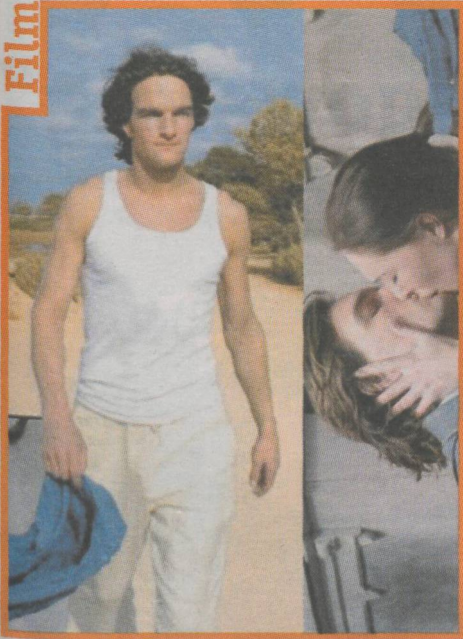
Voices of Bam: do 19.30; zo 14.00
Good Night and good Luck: dag. 21.15

MINERVA WILHELMINASINGEL 39

Grosch Sneak: wo 21.15
Nanny McPhee: de magische Kinderjuf (n.v.): do en vr 16.00; za en zo 13.55; wo 14.30
Brokeback Mountain: dag. 21.00; do t/m zo ook 15.55
Big Momma's House 2: dag. 18.45; za en zo ook 13.45; wo 14.15
Dreamer, mijn Droompaard: za en zo 13.30; wo 14.30
Ik omhels je met 1000 armen: dag. 18.50; za en zo ook 13.30

Edison: do t/m di 21.30
Pink Panther: dag. (beh. wo) 19.30; do t/m zo ook 15.45; za en zo ook 13.45; wo 14.15 en 19.15
Syriana: dag. 21.00; za en zo ook 16.00
Date Movie: dag. (beh. wo) 19.30 en 21.30; do t/m zo ook 16.00; za en zo ook 14.00; wo 19.00
Ice Age 2: Meltdown (nv): wo 14.15, 16.15 en 18.30
Ice Age 2: Meltdown (ov): wo 14.30, 19.00 en 21.00
Inside Man: dag. 18.30 en 21.15; do t/m zo ook 15.50
The new World: dag. 21.15 en dag. (beh. wo) 18.30; do t/m zo ook 15.45

Film

Omhelsd door duizend armen

★★★

Hij kan zijn gevoelens niet uiten, laat staan erover praten. Hij mengt zich niet in moeilijke discussies en gaat confrontaties liever uit de weg. Zijn antwoorden zullen altijd politiek correct zijn, maar wat hij echt denkt blijft de vraag.

De hoofdrolspeler in *Ik omhels je met duizend armen* – de laatste film van de onlangs overleden regisseur Willem van de Sande Bakhuyzen, gebaseerd op het gelijknamige boek van Ronald Giphart – heet Giph (Tijn Docter). Hij

is een jonge schrijver, bezig aan zijn eerste boek, die worstelt met zichzelf, zijn vriendin Samarinde (Carice van Houten) en de naderende dood van zijn moeder (Catherine ten Bruggencate) die lijdt aan de ziekte multiple sclerose.

Giphs moeder is alles wat hij niet is: provocerend, niet beleefd en open over werkelijk alles. En ook zijn vriendin lijkt bijna zijn tegenpool als het gaat over het tonen van gevoelens. Hun relatie is verre van ideaal. Op het moment dat zijn moeder besluit om euthanasie te laten plegen, worden de scheuren in de liefdesrelatie pas goed zichtbaar. Samarinde vertrekt naar het buitenland, gaat vreemd,

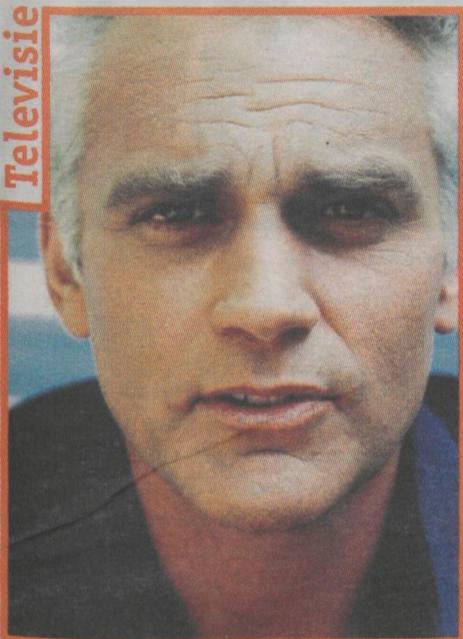
net als Giph, en blijkt letterlijk onbereikbaar als moeder Lotte doodgaat.

Seks met de bijbehorende blootscènes mogen niet ontbreken in een verfilming van een boek van Giphart. Ze zijn zeker in het begin veelvuldig aanwezig. De humor – “in mijn boeken zit een spervuur aan grappen”, zei de schrijver onlangs tegen de *VPRO-Gids* – is echter ver te zoeken. “Daar heeft de regisseur niet voor gekozen. Jammer”, aldus Giphart. Desondanks vindt hij het een goede film.

De Volkskrant heeft minder lof en spreekt over een “halfslachtige symbiose van drama en komedie”.

■ Lotte van Bijsterveld

Televisie

Met opgeheven hoofd het graf in

Geitenwollen sokken en een bril met hoornen montuur – de leesclub heeft een uliem suf imago. Denk aan *postdiscussions* in onderwijsgroepen, maar dan vrijwillig: in plaats van wetenschappelijke artikelen lezen de leden (meestal huisvrouwen of ouden-van-dagen) een roman die literatuur wil zijn, waarna een uitwisseling der leeservaringen plaatsvindt, kruidenthee en kaakbrekende meergranen sojabiscuits binnen handbereik.

Gebrek aan lef kun je de VPRO dus niet verwijten, met het programma *De Besprekers*; dat is lees- film en theaterclub in één. Lang zal het niet leven – wat ooit begon als een verschijningsvorm van het ter ziele gegane kunstprogramma *RAM* dendert nu geheel zelfstandig naar de afgrond van bezuinigingen, kijkcijferstrijd en nieuwe omroepplannen.

So let's review it while it lasts.

Aangevoerd door presentator Jan Eilander en becommentarieerd door drie min of meer vaste gasten passeert een keur aan films, boeken en theaterstukken de revue. De besprekers hebben die gezien of gelezen, en in het hoofdstedelijke café de Ysbreker discussiëren zij over het welslagen dan wel mislukken ervan. Deze recensies in beeld en geluid worden afgewisseld met een reportagetje hier en een trailer-tje daar – en het resultaat is minder suf dan je zou verwachten.

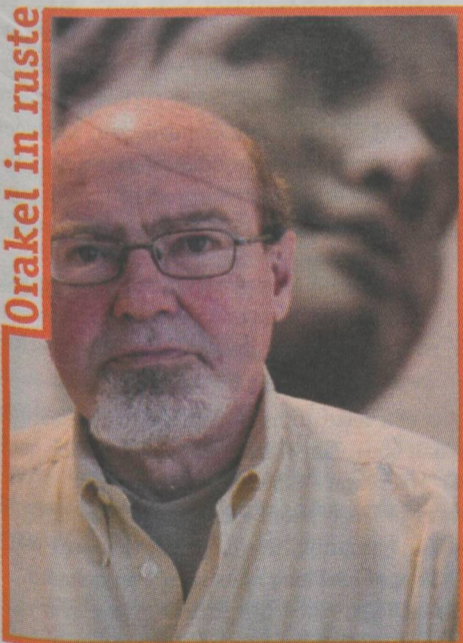
Jan Eilander babbelt net zo makkelijk over zijn wijkende haargrens als over de nieuwe shirts van het Nederlands elftal of over homofobie in de oscar-winnaar *Brokeback Mountain*. De doortastende *NRC-critica* Maartje Somers formuleert kraakheldere antwoorden op de *problem state-*

ment van het programma: is dit kunstwerk de moeite waard, en waarom? Nausicaa Marbe is grappig ondanks zichzelf, met haar accent en clichématig taalgebruik: “Ik zat op het puntje van mijn stoel. Ik las het in één adem uit.”

Qua onderwerpen mag de redactie van *De Besprekers* het wel wat onorthodoxer zoeken. Om halverwege de boekenweek het boekenweekgeschenk van Arthur ‘camerafiel’ Japin nog maar eens breed uit te meten is gemakzuchtig en weinig origineel. Films als *Brokeback Mountain* en *Three Burials* komen in andere media al uitgebreid aan bod, evenals zangeresje Stevie Ann. Iets minder *mainstream* en wat meer aandacht voor wat ondergronds, rafelig en tegendraads is: dan kan *De Besprekers* met opgeheven hoofd het omroeppolitieke graf in.

■ Lynn Berger

Orakel in ruste

Een kleine beurs op de Tefaf

De afgelopen European Fine Art Fair moet een doorslaand succes zijn geweest. De spulletjes die je daar kon kopen waren voor zo'n vier tot zes miljard euro verzekerd; er is voor honderden miljoenen verkocht; honderd en tien musea kwamen boodschappen doen; 84 duizend bezoekers werden geteld, waaronder de miljoenste ooit; meer dan honderd privé-jets deden Maastricht Aachen Airport aan. En vaker dan vorige jaren werd ik op de doorgaande fietspaden rond het MECC bijna geschept door buitenlandse Mercedesen en Daimlers. Zoals het hoort scoorden alle succesindicatoren minstens 5 of soms wel 8 procent hoger. Was er dan helemaal niets mis met de Tefaf van dit jaar? Om te beginnen een kleinigheidje. Het wil maar niet lukken met de helicoptertaxi naar en van

de omliggende vliegvelden. Dat is heel jammer voor de commerciële tv-stations die zo graag eens een supervip van Frankfurt naar het MECC willen volgen. Volgend jaar zouden namens Talpa Geer en Goor misschien eens op deze wijze kunnen langskomen. Geer trekt bij kunsthandelaar Noortman een Rembrandt van de muur om te kijken of die wel echt is. Waarna Goor, onbekwaam van het lachen, door een vijftiende-eeuws Antwerps kabinet vol Ming-porselein stuikt. Dat levert vast meer dan 8 procent toeschouwerstoename op.

Wat lees ik vanochtend? De beursleiding vindt dat de beurs aan zijn eigen succes ten ondergaat. De deelnemende kunsthandelaren denken dat het elke dag toelaten van zo'n tienduizend bezoekers serieuze kopers afschrikt.

Men denkt aan het verhogen van de toegangsprijzen en aan quotering van de bezoekers. Dames en heren, het kan zoveel eenvoudiger. Verkoop ALLE toegangsbewijzen aan banken en bedrijven waarvan de tycoons het waarlijk verdienen elk jaar met een miljoen euro's naar huis te gaan. Die schenken de kaartjes aan hun geachte clientèle. Vervolgens komt die voor een deel niet opdagen, terwijl een ander deel blijft rondhangen rond de centrale slempholen van het sponsorgedeelte. Een klein deel zal toch een rondgang maken, maar op een eerbiedige afstand blijven van de chique kooplui en hun mondaine klantenkring.

Met zo'n kaartje was ik er vorige week woensdag ook. Eerbiedig, want met te kleine beurs.

■ Hans Philipsen

Tiidschrift

Franse taal op peil houden

Mc Donald's: *un paradoxe francais*, over Franzen die ondanks hun beroemde keuken massaal naar McDonald's gaan. Tobias Franke, tweedejaars student European Studies uit Berlijn, vindt dit een boeiend artikel uit het maandblad *Écoute*, *Das aktuelle Magazin in Französisch*. “Écoute is een Frans tijdschrift voor Duitstaligen. Elke maand komen verschillende actuele onderwerpen uit de Franse politiek en maatschappij aan bod, maar in de eerste plaats is het bedoeld om lezers de taal te leren. Franse kranten zijn vaak moeilijk en hierin worden dezelfde onderwerpen op een begrijpelijke manier beschreven. Bovendien staan bij ieder stuk vertalingen van moeilijke woorden en is er een speciale rubriek met grammatica-oefe-

ningen.”

Franke kwam voor het eerst met het tijdschrift in aanraking toen hij in het Duitse leger een cursus Frans volgde. “Ik kon een goedkoop abonnement krijgen en hoopte dat ik daarmee m'n Frans een beetje op peil kon houden.”

Leerzaam, maar ook leuk? “De oefeningen zijn niet spannend. Gelukkig staat er ook veel andere informatie in. Ik denk dat iemand flink geld in dit blad pompt om Frankrijk te promoten.”

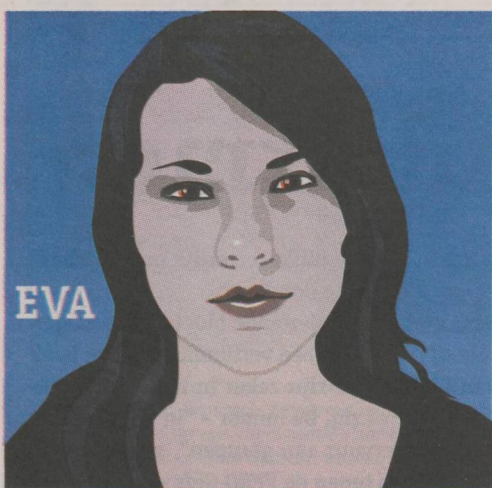
Aan Franke is dat wel besteed. In september gaat hij zelfs een half jaar in Parijs studeren. Veel Duitsers hebben volgens hem een bijzondere interesse in Frankrijk. “Duitsland en Frankrijk hebben van oudsher een heel goede

relatie. Dat komt voor een deel voort uit de ‘verbroedering’ na de Tweede Wereldoorlog. De integratie wordt nu nog steeds gestimuleerd, niet alleen met *Écoute* maar bijvoorbeeld ook met het tv-kanaal Arte en culturele uitwisselingen.”

En, houdt Franke zijn Frans nog een beetje bij? Dat blijkt momenteel even op een laag pitje te staan. “Toen ik me in het leger achter de bar verveelde, las ik veel. Nu heb ik het helaas te druk met studeren, de faculteitsraad, sporten en commissiewerk.”

■ Marlies van de Wiel

Nieuwe serie over het favoriete tijdschrift van studenten en medewerkers

EVA

Hoop

Geen leven zonder problemen. Ik woon op het moment in Transvaal, landelijk bekend als een Haagse 'probleemwijk': lage inkomens, hoge werkloosheid, drugsoverlast, criminaliteit en een verloederde openbare ruimte. De straten zien er uit alsof iedereen wekenlang afval heeft verzameld om het vervolgens collectief op de stoep te kieperen. Tussen de rollen wc-papier, lege verpakkingen en afgekloven stukken Turks brood lopen junks, jongens die Amerikaanse gangs pogen te imiteren en gebochelde vrouwtjes met heel veel doeken om zich heen. De bewoners – 80 procent van niet-Nederlandse afkomst – hebben dus flink wat te verstouwen.

Maar geen problemen zonder oplossing. In de weken voor de verkiezingen kreeg ik iedere dag stapels flyers in mijn brievenbus: verframmelde, zelf gefotoshopte plaatjes met de meest onwaarschijnlijke figuren die betere tijden beloven. Splinterpartijen vind je overal, maar alleen Den Haag presteerde het om met 26 partijen de gemeenteraadsverkiezingen in te gaan. Iedere partij heeft een ander voorstel: geef een anti-Verdonksignaal met de Islam Democraten, zorg voor een frisse wind met de Haagse Lente of houd het simpel met Groep JoL. Ieder zijn meug.

Mocht je geen vertrouwen hebben in de keur aan politieke oplossingen, kan je altijd nog je heil zoeken in de verlossing. Van de verschillende straatpredikers in de buurt is mijn favoriet een klein mannetje met een motorhelm. 'Jesus is coming', staat er in witte letters opgekalkt - alsof Hij ieder moment uit de lucht zou kunnen vallen. Het is een bemoedigende gedachte. Ook leuk is het Hindoestaanse Holi-Phagwafest, waarbij wordt herdacht dat het Goede het Kwade heeft overwonnen. Felgekleurd poeder symboliseert het bloed van het verslagen kwaad. De Hindoes gooien het poeder vrolijk over elkaar heen en vieren de naderende lente. Problemen? In your face! Alles komt goed.

Wanneer alles uitzichtloos lijkt en zelfs religie geen troost meer biedt, kan je terecht bij een van de wonderdokters. Zo kreeg ik in de tram een briefje in mijn handen gedrukt met de volgende boodschap:

"Ik stel mij voor: professor DIABY. Een echt Afrikaans, internationaal, zeer snel werkend medium. Ik bied hulp bij: terugkeer van geliefde, Uw carrière, examen, kans op geluk, seksuele impotentie, onvruchtbaarheid, slechte geesten, zelfs bij hopeloze problemen en alle andere occulte werkzaamheden. Als U komt zult U gelukkig zijn! Resultaat gegarandeerd binnen 48 uur. Betaling na resultaat."

En zo zijn er nog vele anderen. Ik ben al een meester Yamaha, professor Sana, meester Bah en profosori Madi tegen gekomen met dergelijke gaven. Zo gaat het in Transvaal: de straten vol met rotzooi, maar het geluk ligt om de hoek.

Oud-studenten en hun baan

"Jaimy and the city was geweldig"

Foto: Loraine Bodewes

Jaimy Scholte (23), afgestudeerd in cultuurwetenschappen in september 2004, is werkzaam als redacteur voor de Nederlandse Weekbladen Groep, verdient minimumloon.

"Er is leven na cultuurwetenschappen", lacht Jaimy Scholte bemoedigend. Toch was het in het begin erg moeilijk om werk te vinden. "Ik had mezelf na mijn afstuderen een deadline gegeven: binnen drie maanden wilde ik een baan. Niet dus. Steeds kreeg ik als reactie dat ik te weinig ervaring had, dat mijn studie te breed was."

Het wilde niet vlotten met de vacatures en Scholte richtte zich op open sollicitaties, maar ook daar had ze geen geluk. "Als ik al een antwoord kreeg, was het een afwijzing. Behoorlijk ontmoedigend, op een gegeven moment had ik het helemaal gehad."

Uiteindelijk viel haar oog op *De Ster*, een Maastrichtse stadskrant die destijds werd opgezet. Scholte mocht op gesprek komen, want er werd nog iemand gezocht die aansloot bij de doelgroep van jongeren en studenten. Ze kon aan de slag als columnist. Scholtes ogen glinsteren: "Mijn column *Jaimy and the city* was echt geweldig. Ik schreef bijvoorbeeld over de leukste uitgaansgelegenheden voor studenten. Uiteindelijk bedacht ik steeds

meer zelf de onderwerpen en kon ik schrijven over wat mij bezighield." Bijzonder vond ze de vele reacties die ze op haar column kreeg. "Mijn moeder raadde me aan mijn e-mailadres onder mijn column te zetten en de mailtjes stroomden binnen. Zelfs nu nog." Door de erbij geplaatste foto werd ze regelmatig door Maastrichtenaars herkend. "Ooit heeft iemand zelfs om een handtekening gevraagd. Dat werd me wel een beetje te gek."

Naast haar werk voor *De Ster* kwam er een aantal leuke freelance opdrachten op haar pad. "Een goede manier om ervaring op te doen, want dat bezwaar kreeg ik immers steeds te horen bij sollicitaties. Ik schreef bijvoorbeeld metamorfoserapportages voor het Limburgse lifestyle tijdschrift *Megazine*." Hoe boeiend ook, bij elkaar leverde het niet genoeg werk op. Scholte bleef zoeken naar een fulltime baan. "Mijn sollicitaties werden steeds succesvoller; eerst zat ik bij de laatste tien, toen bij de laatste twee en mijn huidige baan heb ik meteen gekregen." Scholte is sinds december redacteur voor de Nederlandse Weekbla-

den Groep, uitgever van vrijwel alle huis-aan-huisbladen in Zuid-Nederland. In de praktijk betekent het dat ze samen met een collega wekelijks het *Zondagsnieuws Westelijke Mijnstreek* verzorgt en in haar eentje de *Maas- en Geleenbode* in elkaar zet. "Ik werk volledig zelfstandig, schrijf en maak de stukken op. Ik leer er heel veel van." De journalistiek spreekt haar aan. "Het is de afwisseling, ik vind het geweldig om me in verschillende onderwerpen te verdiepen. Laatst had ik een interview bij een ICT-bedrijf en dan vind ik het de kunst daar een aansprekend stuk over te schrijven."

Scholte is tevreden met haar werk, maar blijft uitkijken naar een droombaan. Eén ding weet ze zeker: bij een volgende sollicitatie zal ze zich assertiever opstellen. "Ik heb me laten overdonderen met de salarisonderhandelingen, waardoor ik nu ten onrechte het leerling-salaris verdien. Ik zat tegenover drie mannen in pak en was allang blij dat ik een baan had. Dat laat ik me een volgende keer niet meer gebeuren."

■ Jorien Knevel

SKY HIGH

26

"Die sociëteit van jou Ruben, dat is een zootje ballen en die nemen niemand serieus. Dus als ze iets over Wally roepen hoef je je daar volgens mij niet al te veel van aan te trekken."

Maar Ruben kijkt donker voor zich uit, allerm minst gerustgesteld. "Mam, ik heb zelfs jou er wel eens over gehoord, over zijn proefschrift en zo. En ik snap ook wel dat niet iedereen professor kan zijn, maar ik geloof dat ik het best erg zou vinden als mensen op pap neerkijken."

"Wees daar nu maar niet zo benauwd voor, kinnesine heb je altijd en wat-ie doet doet-ie goed. Vraag maar eens rond hoe hij het doet als docent, daar is hij echt fantastisch in." Vera kijkt gehaast op haar horloge, "en nu wegwezen, joh, ik heb afspraken. Shit Ruben, je zit hier nog maar een paar weken en het begint al, verdomme. Ik zei toch dat het niet gezond is om bij je ouders in een faculteit te zitten? Overal is wel eens gezeik, en jij moet dat dan allemaal aanhoren, dat is toch niet leuk lijkt me."

Op dat moment stormt Jan-Willem Drukker haar kamer binnen, na een nauwelijks merkbare kloep op de deur. "Veer, die verhuizing, hoe ..., hé Ruben, hoe is het, bevalt het hier, de studie en zo?"

Ruben mompelt iets algemeen en vertrekt met een gemelijk "o, was dat je afspraak, nou doe". Vera duwt Jan-Willem, die al met grote stappen bij haar bureau staat en haar vol op de mond wil zoenen, zijn hand op haar rechterborst, ruw van zich af. "Sukkel, ben je gek geworden, die jongen gaat van alles denken natuurlijk."

Jan-Willem wuift het weg: "Welnee, wat zou die moeten denken? Dat een goeie collega bij zijn moeder binnenvalt is toch niet zo raar? En dit ziet hij

allemaal niet", hij wurmt met een vette grijns zijn grote hand in haar bloes. Vera weert hem hijgend af, half boos, Jan-Willem trekt zich terug en gaat op een van de stoeltjes zitten. "Waar kwam Ruben eigenlijk voor?"

"Hij had op de sociëteit iets negatiefs gehoord over Wally, iets denigrerends. Dat vindt zo'n jongen niet leuk natuurlijk. Hoe loopt het trouwens met dat proefschrift? Van Wally heb ik er al heel lang niets meer over gehoord."

Jan-Willem staart uit het raam. "Tja, laatst heb ik hem er nog over aangesproken, maar hij reageerde een beetje schichtig, vond ik. Ik heb er niet zo veel hoop op dat het goed komt, eerlijk gezegd."

Vera steunt met haar hoofd op haar rechterhand. "Doe alsjeblieft nog even je best. Als dit niet lukt krijgt Wally een rotklap, dat gaat-ie niet trekken. Dan krijgen we thuis ook gedonder, vrees ik."

"Hoezo, hij heeft toch niets in de gaten?"

"Nee, maar om nu te zeggen dat we nog zo'n spannend huwelijk hebben... En als het in z'n werk niet goed gaat valt hij des te meer terug op mij. Ik weet niet of ik dat nog wel kan bieden, die steun."

Als Waldemar die middag zijn tas inpakt, aan het einde van de onderwijsgroep, en naar de koffie- en theehoek loopt voor een opkikkertje, stopt hij plots, net voor hij de hoek omslaat. Hoorde hij nou Vera's naam vallen? Ja dus. "Die trekt behoorlijk aan de touwtjes, weet je dat? Nu moeten we weer verhuizen, terwijl net iedereen een beetje rustig zit, maar dat loopt ze allemaal te regelen. Een stuk of drie groepen komen allemaal op andere plekken, dat zou dan weer efficiënter zijn of zo, en omdat er bezuinigd moet worden moeten we dus indikken, meer mensen op een kamer."

"Tjeezus, die trut. Die heeft zich volgens mij omhoog geneukt, weet je dat? Dat kan toch niet anders? Zeker met Arnoud, maar volgens mij ook met Hans." "Ha ha, wie weet. Zou jij het niet willen dan? Het blijft een stuk hoor, al wordt ze wat ouder." "Ikke niet, het is een bitch."

Wally draait zich op zijn tenen om en sluipt terug de gang in.

■ Kootje Bikker
▶ Wordt vervolgd